

الف لائک

بامحاوره ترجمو
حضرت مولانا تاج محمود امروتي
لفظي ترجمو
حضرت مولانا عبد الکریم قریشي
بیر شریف

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو دروس

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ط قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا

بھانا تا کن توهان وٽ جڏهن اچو ٿا انهن ڏانهن، ڇو بھانا نه ٻڌايو جڏهن (اوهين) انهن ڏانهن موٽندو (تڏهن) اوهان وٽ بھانو ڪندا، (انهن کي) چئو ته بھانو نه ڪريو

لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ط وَسَيَرَى اللَّهُ

هرگز پت نه ڪنداسون توهان تي ٻڌايون آھن اسان کي الله توهان جون ڳالهيون، ۽ جلد ڏسندو الله اوهان (جي ڳالھ) کي ڪڏهن نه مڃينداسون، بيشڪ اوهان جي حال کان الله اسان کي خبر ڏني آهي، ۽ الله ۽

عَمَلِكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

توهان جي ڪردار کي ۽ ان جو رسول پوءِ موٽيا ويندؤ ڄاڻندڙ ڳجهه ۽ ظاهر جي ڏانهن سندس پيغمبر اوهان جا عمل سگهوئي ڏسندو وري ڳجهه ۽ ظاهر جي ڄاڻندڙ (الله) ڏانهن موٽيا ويندؤ

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٢﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا

پوءِ اهو خبر ڏيندو توهان کي جيڪي توهان عمل ڪندا هئا، جهت قسم ڪندا الله جو توهان سان جڏهن پوءِ جيڪي ٿي ڪيو تنهن جي اوهان کي سڏ ڏيندو، جڏهن انهن ڏانهن موٽندو (تڏهن) ستت ئي اوهان جي آڏو

أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ط فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ط إِنَّهُمْ

توهان موٽندؤ انهن ڏانهن جيئن ڇڏي وڃو انهن کي، پوءِ ڇڏي ڏيو، انهن کي، بيشڪ اهي الله جو قسم هن لاءِ ڪندا ته (اوهين) کانئن مڙي وڃو، پوءِ کانئن مڙي وڃو، ڇو ته اهي

رَجَسٌ زَمَّوْا لَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٣﴾ يَحْلِفُونَ

گنڌ آهن ۽ جاءِ انهن جي دوزخ آهي، عوض سندن ڪمن جي، قسم ڪن ٿا پليت آهن ۽ جيڪي ڪمائيندا رهيا تنهن جي عيوض ۾ سندن جاءِ دوزخ آهي، اوهان وٽ هن لاءِ قسم ڪندا ته

لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ ۚ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ

توهان سان جيئن توهان راضي ٿيو انهن کان، پوءِ جيڪڏهن توهان راضي ٿيندؤ انهن کان ته الله نه راضي ٿيندو (اوهين) کانئن راضي ٿيو، پوءِ جيڪڏهن (اوهين) کانئن راضي ٿيندو ته (بر) الله

عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٤﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ

نافرمان قوم کان، جهنگلي ماڻهو زور سخت آهن ڪفر ۽ نفاق ۾ لائق آهن بي دين ماڻهن کان راضي نه ٿيندو، بدوي ڪفر ۽ منافقيءَ ۾ تمام سخت آهن ۽ هن (عادت) جوڳا آهن

أَلَّا يَعْلَمُوا حَدُّوَدَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ

جو نه ڄاڻن اهي ڇا ڪندا جيڪي نازل ڪيا الله پنهنجي رسول تي، ۽ الله ڄاڻندڙ آهي جو الله پنهنجي پيغمبر تي جيڪي حڪم لائڻا تنهن جون (شرعي) حدون نه ڄاڻن، ۽ الله ڄاڻندڙ

حَكِيمٌ ۹۶) وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ

حڪمت وارو آهي. ۽ ڪي بهراڙي جا اهڙا آهن جو پاڻين ٿا خيرات ڏيڻ کي چٽي ۽ انتظار ڪن ٿا حڪمت وارو آهي. ۽ بدوين مان ڪي اهڙا آهن جو جيڪي خرچ ڪن ٿا سو چٽي ڄاڻند آهن ۽ اوهان تي زماني جي

بِكُمُ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةُ السَّوْءِ ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۹۷)

توهان تي زماني جي چڪرن جو، انهن تي اچي چڪر برائيءَ جو، ۽ الله ٻڌندڙ ۽ ڄاڻندڙ آهي. ڦيرگهير (اچڻ) جا منتظر آهن، زماني جو بچڙو ڦيرو مٿن هجي (شال) ۽ الله ٻڌندڙ ۽ ڄاڻندڙ آهي.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا

۽ ڪي بهراڙيءَ وارا اهڙا آهن جو ايمان آڻن ٿا الله ۽ آخرت جي ڏينهن تي ۽ سمجهن ٿا ۽ بدوين مان ڪي اهڙا آهن جي الله ۽ قيامت جي ڏينهن کي مڃيندا آهن ۽ جيڪي خرچيندا آهن

يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ط إِلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ط

خيرات ڪرڻ کي ويجهڙايون الله وٽ ۽ دعائون رسول جون، خبردار بلاشڪ اها ويجهڙائي آهي انهن لاءِ، تنهن کي الله وٽ ويجهڙائيءَ جو ۽ پيغمبر جي دعائن (حاصل ڪرڻ) جو وسيلو ڪري وٺندا آهن، بيشڪ اها انهن لاءِ ويجهڙائيءَ (جوسبب)

سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۸) وَالسَّابِقُونَ

جلد داخل ڪندو انهن کي الله پنهنجي رحمت ۾، بيشڪ الله بخشيندڙ مهربان آهي. ۽ اڳرائي ڪندڙ آهي، الله کين پنهنجي رحمت هيٺ سگهوئي داخل ڪندو، ڇو ته الله بخشڻهار مهربان آهي. ۽

الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ ط

سڀ کان اول مهاجرن ۽ انصارن مان (ايمان ۾) اڳرائي ڪرڻ وارا ۽ جيڪي تابع ٿيا انهن جا چڱائي سان

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ط وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

راضي ٿيو الله انهن کان ۽ اهي راضي ٿيا ان کان ۽ تيار ڪيائين انهن لاءِ باغ وھن ٿيون انهن (سڀني) کان الله راضي آهي ۽ اهي کانئس راضي آهن ۽ انهن لاءِ باغ تيار ڪيا اٿس جن جي هيٺان

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ط ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۹۹)

جن جي هيٺان واهيون هميشه رهندا ان ۾ سدائين، اهائي ڪاميابي وڏي آهي. نهرن وھنديون آهن منجهن سدائين رھڻ وارا آهن، اها وڏي مراد ماڻھو آهي. ۽

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ط وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَثَاقِ

۽ ڪجهه آهن توهان جي چوڌاري بهراڙي جا منافق، ۽ ڪي مديني وارن مان به، اوهان جي آس پاس وارن بدوين مان (ب) ڪي منافق آهن، ۽ مديني وارن مان (ب)

مَرَدُّوْا عَلَى النِّفَاقِ ۚ لَا تَعْلَمُهُمْ ۚ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُمْ

اڙجي بيٺا آهن نفاق تي، نه تو ڄاڻين تون انهن کي، اسان ڄاڻون ٿا انهن کي، جلد سزا ڏينداسون انهن کي
کي منافقيءَ تي عادي ٿي ويا آهن، (تون) کين نه ڄاڻندو آهين، اسين انهن کي ڄاڻندا آهيون، سگهوئي کين

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّوْنَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۚ ۱۰۱ ۚ وَآخِرُونَ اعْتَرَفُوا

ٻيڙا ٻيڙا پوءِ موٽايا ويندا عذاب وڏي ڏانهن، ۽ ٻيا (اهڙا) آهن جن پنهنجا گناه
ٻيڙا عذاب ڪنداسون وري وڏي عذاب ڏانهن موٽايا ويندا، ۽ ٻيا (اهڙا) آهن جن پنهنجا گناه

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا ۚ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ

پنهنجي گناه جو گڏايائون عمل چڱا ۽ ٻيا خراب، ويجهو آهي الله جو
باسيا آهن، (انهن) چڱا ڪم ۽ ٻيا بچڙا ڪم گڏي سڏي ڪيا آهن، اميد آهي ته الله

يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ ۱۰۲ ۚ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً

بخشي انهن کي، بيشڪ الله بخشگار مهربان آهي، قبول ڪر انهن جي ملڪيت مان خيرات جو
مٿن ٻاجه سان موٽندو، ڇو ته الله بخشگار مهربان آهي، سندن مالن مان زڪوات وصول ڪرا ته ان سان کين

تُطَهَّرُهُمْ وَتُزَكِّيَهُمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ

پاڪ ڪرين تون انهن کي ۽ دل صاف ڪرين انهن جي ان سان ۽ دعا گهر انهن لاءِ، بيشڪ دعا تنهنجي قرار آهي
(ظاهر ۾ به) پاڪ ڪندورهي ۽ کين (باطن ۾ به) سٺو ڪندورهي ۽ مٿن رحمت جي دعا گهر، ڇو ته تنهنجي دعا انهن لاءِ راحت آهي،

لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ ۱۰۳ ۚ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ

انهن لاءِ، ۽ الله ٻڌندڙ ڄاڻندڙ آهي، ڇا نه ڄاڻائون ته الله ئي قبول ڪندو آهي توبه
۽ الله ٻڌندڙ ڄاڻندڙ آهي، ڄاڻندا نه آهن ڇا؟ ته الله ئي پنهنجي ٻانهن جي توبه قبول ڪندو آهي

عَنْ عِبَادِهِ وَيَاخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۚ ۱۰۴ ۚ

پنهنجي ٻانهن جي ۽ وٺندو آهي خيراتون ۽ بيشڪ الله ئي توبه قبوليندڙ مهربان آهي،
۽ (سندن) خيراتون قبول ڪندو آهي ۽ بيشڪ الله ئي توبه قبول ڪندڙ مهربان آهي،

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَيَسِّرَ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ وَ

۽ چؤ توهان ڪم ڪريو پوءِ آجھو ڏسندو الله توهان جي ڪم کي ۽ ان جو رسول ۽ مسلمان،
۽ چؤ ته عمل ڪريو پوءِ الله ۽ سندس پيغمبر ۽ مؤمن (سڀئي) اوهان جا عمل ڏسندا، ۽

سُتْرُودُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ۱۰۵ ۚ

جلد موٽايا ويندؤ ڄاڻندڙ گجھ ۽ ظاهر جي طرف پوءِ خبر ڏيندو توهان کي جيڪي توهان ڪندا هئا،
گجھ ۽ ظاهر جي ڄاڻندڙ (الله) ڏانهن سگهو موٽايا ويندو پوءِ جيڪي ڪندا آهيو تنهن جي اوهان کي سڏ ڏيندو،

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ط

۽ ڪي ٻيا ڇڏيل آهن الله جي فيصلي تائين اهو عذاب ڪري انهن کي يا معاف ڪري انهن کي، ۽ ٻيا (رهجي ويل) الله جي حڪم لاءِ رهايل آهن ته يا کين عذاب ڪري يا کين معاف ڪري، ۽ الله ڄاڻندڙ

وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ۱۰۶ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا ط

۽ الله ڄاڻندڙ آهي حڪيم آهي، ۽ جن ٺاهي مسجد نقصان پهچائڻ لاءِ ۽ ڪفر لاءِ ۽ ڪفر لاءِ حڪمت وارو آهي، ۽ (انهن مان اهڙا به آهن) جن نقصان پهچائڻ ۽ ڪفر ڪرڻ ۽ مسلمانن جي وچ ۾ ڏيڻ وجهڻ

وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ط

۽ قوت وجهڻ لاءِ مسلمانن جي وچ ۾ ۽ گهٽ ٺاهڻ خاطر انهن لاءِ جن جنگ ڪئي الله ۽ ان جي رسول سان ۽ جن (ماڻهن) الله ۽ سندس پيغمبر سان اڳ ويڙه ڪئي آهي تن واسطي گهات ٺاهڻ لاءِ (هڪ) مسجد بڻائي آهي،

مَنْ قَبْلُ ط وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى ط وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ

اڳ ۾، ۽ اهي ضرور قسم کڻندا ته جيڪي هتي نڪي ۽ جي، پر الله شاهدي ڏئي ٿو ته اهي ۽ (اهي) ضرور قسم کڻندا ته چڱائي کان سواءِ اسان جو (بڻائڻ ۾) ٻيو ڪو ارادو نه آهي، ۽ الله شاهدي ڏئي ٿو ته اهي

لَكَذِبُونَ ۱۰۷ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ط لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى ط

ڪوڙا آهن، نه بيهه انهيءَ ۾ ڪڏهن به، البت مسجد جا ٺاهي وئي پرهيز تي ڪوڙا آهن، منجهس اصلي نه بيهه! (جا مسجد) پهرين ڏينهن کان ئي پرهيزگاريءَ تي اڏي وئي آهي

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ط فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ط

پهرين ڏينهن کان لائق آهي جو تون بيهين ان ۾، انهيءَ ۾ مرد آهن جي پسند ٿاڪن پاڪ رهڻ کي، تنهن ۾ توکي بيهڻ (يعني نماز پڙهڻ ۽ پڙهائڻ) وڌيڪ لائق آهي، جنهن ۾ اهڙا مرد آهن جي پاڪ رهڻ کي دوست رکندا آهن،

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ۱۰۸ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى ط

۽ الله پسند ڪندو آهي پاڪ رهڻ وارن کي، ڇاپوءَ جنهن رکيو بنياد انهيءَ جو خوف ۽ الله، پاڪ رهڻ وارن کي دوست رکندو آهي، جنهن پنهنجي اڏاوت الله جي ڊڄ ۽ (سندس) رضامنديءَ تي اڏي

مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا ط

خداتي ۽ ان جي رضائي اهو ٻيو آهي يا جنهن اڏيو بنياد ان جو مٿان ڪناري سر ٻيو آهي يا اهو جنهن پنهنجي اڏاوت نٿن جي ڪرندڙ پر تي اڏي؟

جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ ط وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

ڪاڌل ڪپر ڏهندڙ جي پوءِ ڏهي پيو ان سميت دوزخ جي باهر، ۽ الله نه ٿو هدايت ڪري پوءِ اها اڏيندڙ سميت دوزخ جي باهه ۾ ڪري، ۽ الله ظالمن جي قوم کي هدايت نه

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۱۰۹ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ

ظلم ڪندڙ قوم کي. هميشه ئي پئي سندن اڏاوت جا ٺاهيا ٿيون. ارمان انهن جي دليين ۾ ڪندو آهي. جو بنياد بڻايائون سو سدائين سندن دليين ۾ شڪ (جو سبب) رهندو.

إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۰ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ

جيستين جو ڪپجي پون دليون انهن جون. ۽ الله گهڻو ڄاڻندڙ حڪمت وارو آهي. بيشڪ الله خريدڪيا سندن دليين جي ويڙ کان سواءِ نه ويندو. ۽ الله ڄاڻندڙ حڪمت وارو آهي. الله مؤمنن کان سندن

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ط

مسلمانن کان انهن جا ساهه ۽ انهن جا مال ته انهن لاءِ آهي جنت. سر ۽ سندن مال هن ڪري ڳڏا جو پڪ بهشت انهن لاءِ آهي.

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۱۱۱ وَعَدًا عَلَيْهِ

وڙهن ٿا الله جي راه ۾ پوءِ مارن ٿا ۽ مارجن ٿا. وعدو آهي انهيءَ تي (اهي) ان (انجام) تي الله جي وات ۾ وڙهندا آهن پوءِ ماريوندا (ب) آهن ۽ ماري (ب) آهن. جو انجام

حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ط وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ

سچو تورات ۽ انجيل ۽ قرآن ۾. ۽ ڪير آهي وڌيڪ پاڙيندڙ پنهنجو وعدو توري ۽ انجيل ۽ قرآن ۾ پڪيءَ طرح ٿيل آهي. ۽ الله کان وڌيڪ پنهنجي انجام

مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ط وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

الله کان پوءِ خوش رهو پنهنجي واپار تي جو وڻجيواڻو آهو. ۽ اها ئي ڪاميابي ڪي پورو ڪندڙ ڪير آهي؟ پوءِ جنهن سودي جي بدران اوهان پاڻ کي وڪيو آهي تنهن سان خوش ٿيو. ۽ اهائي

الْعَظِيمُ ۱۱۲ السَّائِبُونَ الْعَبَدُونَ الْحَدُودَ السَّائِحُونَ الرَّكْعُونَ

وڏي آهي. اهي توبه ڪندڙ آهن عبادت ڪندڙ شڪر ڪندڙ روزار ڪندڙ رڪوع ڪندڙ وڏي مراد ماڻڻ آهي. توبه ڪندڙ عبادت ڪندڙ ساراه ڪندڙ (خدا جي وات ۾) مسافري ڪندڙ رڪوع

السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ

سجدو ڪندڙ حڪم ڪندڙ چڱائي جو ۽ روڪيندڙ برائي کان ۽ ڪندڙ سجدو ڪندڙ چڱائيءَ جو حڪم ڪندڙ ۽ مدائي کان جهليندڙ ۽ الله جي حدن

الْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ط وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۳ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَ

نگهباني ڪندڙ الله جي احڪام جي. ۽ خوشخبري ڏج ايمان وارن کي. ناهي اجازت نهيءَ کي ۽ ڪي نگاه ۾ رڪندڙ (انهن لاءِ بهشت جو انجام آهي). ۽ (اهڙن) مؤمنن کي خوشخبري ڏي. پيغمبر ۽

الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ

مومنن کي معافي گهرن جو مشرڪن لاءِ جيتوڻيڪ هجن ماڻ

مومنن کي مشرڪن لاءِ ڪين (هن ڳالهه جي) پڌري ٿيڻ کان پوءِ ته اهي دوزخي آهن

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۱۳ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ

هن کان پوءِ جو ظاهر ٿيو انهن لاءِ تاهي دوزخي آهن ۽ نه هتي بخشش گهرن

بخشش گهرن نه جڳائي توڻيڪ ماڻهيءَ وارا هجن، ۽ ابراهيم جو پنهنجي پيءُ لاءِ

إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ

ابراهيم جي پنهنجي پيءُ لاءِ مگر وعدي جي ڪري جواهو ڪيو هئائين ان سان، پوءِ جڏهن خبر پيس ته

بَخْشَاشَ گَهْرُن، انجام کان سواءِ نه هو جو ان ساڻس انجام ڪيو هو، پوءِ جنهن دم کيس پڌرو ٿيو

أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۖ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۱۱۴ وَمَا كَانَ اللَّهُ

اهو دشمن آهي الله جو تيزار ٿيو انهيءَ کان، بيشڪ ابراهيم نرم دل سمجھوار هو، ۽ الله اهڙو نه آهي

تاهو الله جو ويري آهي (تنهن دم) کانئس بيزار ٿيو، بيشڪ ابراهيم بلڪل ڪوٺريءَ دل وارو (۽) بردبار هو، ۽

لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۖ ط

جو گمراه ڪري ڪنهن قوم کي هن کان پوءِ جو هدايت ڪيائين انهن کي تان جو پڌائي انهن کي اهو جنهن کان پرهيز ڪن

الله جو ڪر نه آهي جو ڪنهن قوم کي سڌي رستي ڏيکارڻ کان پوءِ ڪين گمراه ڪري جيسين آهي (ڳالهيون) انهن لاءِ پڌريون (نه)

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۱۵ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ط

بيشڪ الله هر شيءِ کي ڄاڻندڙ آهي، بيشڪ الله لاءِ ئي آهي بادشاهي آسمانن ۽ زمين جي،

ڪري جن کان انهن کي بچڻ گهرجي، بيشڪ الله هر شيءِ کي ڄاڻندڙ آهي، بيشڪ آسمانن ۽ زمين جي بادشاهي الله جي ئي آهي،

يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۱۱۶

اهو جياري ٿو ۽ ماري ٿو، ۽ ناهي توهان لاءِ الله کان سواءِ ڪوئي دوست ۽ نڪو مددگار.

(اهو) جياري ٿو ۽ ماري ٿو، ۽ الله کان سواءِ اوهان جو نه ڪو دوست ۽ نه ڪو مدد ڏيندڙ آهي.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ

يقينن الله مهربان ٿيو نبي ۽ مهاجرن ۽ انصاري جن

پيغمبر ۽ انهن مهاجرن ۽ انصاري تي بيشڪ الله ڀاڄه سان موٽيو جن سوڙهه جي وقت ۾

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ

سات ڏنوان کي وقت ڏکڻي ۾ هن کان پوءِ جو ڦري وڃڻ تي هيون دليون هڪ ٽولي جون

پيغمبر جي تابعداري ڪئي ان کان پوءِ جو، منجهانئن هڪ ٽوليءَ جون دليون لڏي وڃڻ تي ويجهيون هيون،

مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝۱۷ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ

انھن مان پوءِ مھربان ٿيو انھن تي، بيشڪ اھو انھن سان نرمي ڪندڙ رحم وارو آھي. ۽ انھن ٽن تي بہ وري (الله) مٿن باجھ سان موٽيو، ڇو تہ اھو مٿن شفقت ڪندڙ مھربان آھي. ۽ انھن ٽن تي (بہ) جيڪي (جھاد

الَّذِينَ خَلَفُوا ط حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ

جن کي پوئتي رکيو ويو، نيٺ جڏھن تنگ ٿي انھن تي ڌرتي ويڪرائي ھوندي (ڪان) رھجي ويا هئا. تان جو جڏھن زمين ايتريءَ ويڪرائي ھوندي بہ مٿن سوڙھي ٿي ويئي هئي ۽ سندن ساء

وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُوا أَنَّ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا

۽ سوڙھا ٿيا انھن تي ساء انھن جا ۽ پانيائون تہ ناھي بچاءُ الله کان مگر مٿن منجھيا هئا ۽ پانيائون ٿي تہ (ھاڻي) الله (جي عذاب) کان بچڻ جي جاءِ سندس (بارگاہ) کان سواءِ ڪونہ

إِلَيْهِ ط ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ط إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۱۸

انھيءَ ڏانھن، پوءِ باجھ ڪيائين انھن تي جيئن توبہ ڪن، بيشڪ الله توبہ قبوليندڙ رحم وارو آھي. وري مٿن هن لاءِ باجھ سان موٽيو تہ توبہ ڪن، ڇو تہ الله ئي توبہ قبول ڪندڙ مھربان آھي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝۱۹ مَا كَانَ

اي ايمان وارا! ڊڄو الله کان ۽ هجو گڏ سچن سان. نہ جڳائي اي ايمان وارا! الله کان ڊڄو ۽ سچن سان گڏ هجو.

لَا هِلَ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا

مديني وارن لاءِ ۽ جيڪي انھن جي چوڌاري بدوي آھن تہ پوئتي رھن مديني وارن ۽ سندس آس پاس وارن بدوين کي نڪي الله جي پيغمبر کان (جھاد ۾)

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ط ذَلِكَ

رسول الله کان ۽ نہ زياده گھرن پنھنجي سترن کي ان جي ستر کان، اھو پوئتي رھڻ ۽ نڪي سندس وجود کان پاڻ کي پيارو رکڻ جڳائي، اھو

بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ھن ڪري تہ نہ ٿي لڳي انھن کي ڪا اڇ ۽ نہ ڪا ٿڪاوٽ ۽ نہ بک الله جي راھ ۾ ھن ڪري جو کين نڪي اڇ ۽ نڪي ڏک ۽ نڪي بک الله جي واٽ ۾ پھچندي آھي

وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ

۽ نہ ٽالنگھن ڪنھن لڪتان جو ڪاوڙائي ٿو ڪافرن کي ۽ نہ ٽالھن دشمن کان ۽ نڪي اھڙي هنڌ ويندا آھن جتي ڪافر ڪاوڙجن ۽ نڪي دشمن کان (ڪي) اھنجي پھچندو اٿن

نَبِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

ڪاشيءَ مگر لکجي ٿو انهن لاءِ ان سان عمل صالح، بيشڪ الله نه ٿو وڃائي ثواب
پر انهن (هر هڪ ڳالهه جي) بدلي چڱو عمل لکيو ويندو آهي. ڇو ته الله پيارن جو اجر نه

الْحُسَيْنِينَ ۱۲۰ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

چڱائي ڪندڙن جو. ۽ نه ٿا خرچ ڪن ڪو خرچ ننڍو يا وڏو
وڃائيندو آهي. ۽ ڪوبه خرچ ٿورو يا گهڻو نه ڪندا آهن نڪي ڪا وادي

وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا

۽ نه ٿا پار ڪن ڪا وادي مگر لکجي ٿو انهن لاءِ جيئن بدلو ڏئي انهن کي الله بهتر ان کان
تپندا آهن پر انهن لاءِ (چڱو عمل) هن لاءِ لکيو ويندو آهي ته جيڪو تمام چڱو ڪم ڪندا آهن

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۲۱ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا

جيڪو ڪم ڪن ٿا. ۽ نه هئو جو مسلمان نڪري پون سمورا، پوءِ چون
تنهن جو ڪين الله بدلو ڏئي. ۽ مؤمنن کي نه ٺهندو آهي جو مڙهي (گڏ) نڪرن. پوءِ

نَفَرَمِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ

ٿو نڪري انهن جي هر قوم مان ڪوٺولو جيئن علم حاصل ڪن دين جو ۽
توليءَ مان ڪي جڳا منجهانئن هن لاءِ ڇو نه نڪرندا آهن؟ ته دين ۾ عالم ٿين ۽

لِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۱۲۲ يَا أَيُّهَا

ڊيجارين پنهنجي قوم کي جڏهن موٽي اچن انهن ڏانهن من اهي هوشيار ٿين. اي
جڏهن پنهنجي قوم ڏانهن موٽي وڃن تڏهن ان کي ڊيجارين ته من اهي ڊجن.

الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ

ايمان وارو! لڙو. انهن سان جيڪي ويجه آهن توهان کي ڪافر ۽ ڀلن توهان ۾
اي مومنو! ڪافرن مان جيڪي اوهان جي آس پاس آهن تن سان وڙهو ۽ ڀلي ته (اهي) اوهان ۾ ڪا

غُلَظَةٌ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۱۲۳ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ

سختي، ۽ ڄاڻو ته الله گڏ آهي پرهيزگارن سان. ۽ جڏهن لاهجي ٿي ڪا سورت
ڏاڍائي ڏسن، ۽ ڄاڻو ته الله پرهيزگارن سان گڏ آهي. ۽ جڏهن ڪا به سورة لاهي آهي

فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ

پوءِ انهن مان ڪي چون ٿا ڪنهن جو توهان مان وڌايو هن سورت ايمان، پوءِ جن ماڻهن
تڏهن منجهانئن ڪو اهڙو آهي جو چوندو آهي ته هن سورة اوهان مان ڪهڙي جو ايمان وڌايو آهي؟ پوءِ جن

أَمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ

ايمان آندو توڌا يائين انهن جو ايمان ۽ اهي خوش ٿا ٿين. ۽ پوءِ جن جي ايمان آندو آهي تن جي ايمان کي وڌايو اٿس ۽ اهي خوش ٿيندا آهن. ۽ جن

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا

دلين ۾ مرض آهي پوءِ وڌا يائين انهن لاءِ پليتي سندن پليتيءَ تي ۽ مري ويا جي دلين ۾ بيماري آهي تن کي پليتيءَ تي پليتي وڌائي اٿس ۽ اهي

وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٤﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً

۽ اهي ڪافرهئا. ڇا نه ٿا ڏسن ته اهي مصيبت ۾ پون ٿا هر سال ۾ هڪ ڀيرو ڪافر ٿي مٿا. نه ڏسندا آهن ڇا ته هر سال هڪ ڀيرو يا ٻه ڀيرا سزا ڏني ويندي اٿن؟

أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

يا ٻه ڀيرا پوءِ به توبه نه ٿا ڪن ۽ نڪي اهي نصيحت ٿا پرائين. ۽ جڏهن لاهجي ٿي وري نڪي توبه ڪندا آهن ۽ نڪي اهي نصيحت وٺندا آهن. ۽ جڏهن ڪا سورة (انهن بابت) نازل ڪبي آهي

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ ط هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ

ڪا سورت نهارين ٿا هڪ ٻئي ڏانهن، ڇا توهان کي ڏسي ته ڪو نه ٿو ڪوئي؟ پوءِ (تڏهن) انهن مان هڪ ٻئي ڏانهن (شرمنديءَ کان) نهاريندا آهن، (۽ چوندا آهن ته) ڪنهن اوهان کي ڏٺو آهي ڇا؟ وري

انْصَرَفُوا ط صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٦﴾

هليا ٽا وڃن، ڦيرايون الله دلون انهن جون هن ڪري ته اهي ماڻهو نه ٿا سمجهن. (گهرن ڏانهن) موٽندا آهن، الله سندن دلون هن سببان ڦيرايون آهن جو اها بي سمجهه قوم آهي.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

بيشڪ آيو توهان وٽ رسول توهان منجهان ڏکي لڳي ٿي ان کي توهان جي تڪليف (اي انسانو!) بيشڪ اوهان جي جنس منجهان اوهان وٽ پيغمبر آيو آهي اوهان جو ڏک مٿس اولو آهي

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٧﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا

گهڻگهرو آهي توهان جو ايمان وارن سان نرمي ڪندڙ مهربان آهي، پوءِ جيڪڏهن اهي منهن ڦيرين اوهان (جي هدايت) تي حريص آهي مسلمانن تي شفقت ڪندڙ مهربان آهي، پوءِ جيڪڏهن ڦرن ته چئو ته مون

فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ

ته چؤ ڪافي اٿم الله، ناهي ڪوئي عبادت جي لائق انهي کان سواءِ، ان تي ئي ڀروسو ڪيم ۽ اهو ئي مالڪ کي الله ڪافي آهي، ان کان سواءِ ڪو عبادت جو لائق نه آهي، مٿس ڀروسو ڪيم ۽ اهو

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ١٢٩

عرش عظيم جو آهي.
وڏي عرش جو مالڪ آهي.

سُورَةُ يُؤْتِس مَرِكَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱۰۹ ۱۱

شروع الله باجهاري مهربان جي نالي سان.
الله باجهاري مهربان جي نالي سان (شروع)

الرَّحْمَنُ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ① أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ

الرا. هي آيتون آهن ڪتاب حڪمت واري جون. ڇا ماڻهن کي عجب آهي ته
آرا. هي آيتون حڪمت واري ڪتاب جون آهن. ماڻهن کي (هيءَ ڳالھ) ڇو عجب ۾ وجهندي آهي؟ جو

أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

اسان حڪم موڪليو هڪ مرد ڏانهن انهن مان ته ڊيچار ماڻهن کي ۽ خوشخبري ڏي
منجهانن هڪ مڙس ڏانهن وحي موڪليوسون ته ماڻهن کي ڊيچار ۽ جن ايمان آندو تن کي

أَمِنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ط قَالَ الْكُفْرُونَ

ايمان وارن کي ته انهن جو قدم سچائي جو آهي پنهنجي رب وٽ، ڇيو ڪافرن
خوشخبري ڏي ته انهن لاءِ سندن پالڻهار وٽ وڏو مرتبو آهي، ڪافرن ڇيو ته

إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ② إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

ته هي جادوگر آهي پڌرو. بيشڪ رب توهان جو الله آهي جنهن پيداڪيو آسمانن
هيءَ پڌرو جادوگر آهي. بيشڪ اوهان جو پالڻهار اهو الله آهي جنهن آسمانن ۽

وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ

۽ زمين کي چمن ڏينهن ۾ پوءِ قرار ڪيائين تخت تي هلائي ٿو
زمين کي چمن ڏينهن ۾ بڻايو (۽) وري عرش ڏانهن توجه ڪيائين، (اهو ئي) ڪمن کي رڻيندو آهي.

الْأَمْرَ ط مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ط ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

حڪم کي، ناهي ڪوئي سفارش ڪندڙ مگر ان جي اجازت کان پوءِ، اهو اٿو الله پاليندڙ توهان جو
ڪوئي سفارش ڪندڙ نه آهي پر سندس اجازت کان پوءِ، اهوئي اوهان جو پالڻهار الله آهي

فَاعْبُدُوهُ ط أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ③ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ط وَعَدَ اللَّهُ

پوءِ عبادت ڪريو انهيءَ ڏانهن موٽڻ آهي توهان سڀني جو، وعدو الله جو
تنهن ڪري سندس عبادت ڪريو، پوءِ ڇو نه نصيحت وٺندا آهيو؟ اوهان مڙني جو ڏانهس موٽڻ آهي، الله جو انجام سڄو آهي،

حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

سچو آهي، اهو پيدا ڪري ٿو خلق کي پوءِ موٽائيندو ان کي جيئن بدلو ڏئي انهن کي جن ايمان آندو ۽ اهوئي خلق کي پهريون (ب) بڻائيندو آهي وري (ب) کين هن لاءِ موٽائي بڻائيندو ته جن ايمان آندو ۽

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ

ڪم ڪيا چڱا انصاف وارو، ۽ جن ڪفر ڪيو تن لاءِ آهي پاڻي چڱا ڪم ڪيا تن کي انصاف سان بدلو ڏئي، ۽ جن نه مڃيو تن لاءِ تهڪندڙ پاڻي

حَمِيمٌ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ

ٽڙڪندڙ ۽ عذاب ڏکوئيندڙ جو آهي ڪفر ڪنداهئا. اهو آهي جنهن ڪيو ۽ ڏکوئيندڙ عذاب انهيءَ ڪري آهي جو ڪفر ڪيو هئائون. اهو (الله) آهي جنهن سج

الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرُ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ

سج کي چمڪدار ۽ چنڊ کي روشن ۽ مقرر ڪيائينس لهڻ جون جايون جيئن ڄاڻو توهان ڳاڻاڻو ڪي چمڪندڙ ۽ چنڊ کي روشن ڪيو ۽ ان (چنڊ) جون منزلون هن لاءِ مقرر ڪيون ته اوهين

السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ط مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ

سالن جو ۽ ليڪو ڪرڻ، نه پيدا ڪيو الله اهو سڀ مگر حق سان، ظاهر ڪري ٿو ورهن جو ڳاڻيڻو ۽ حساب ڄاڻو، الله اهو سج کان سواءِ نه بڻايو آهي،

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا

نشانيون انهن ماڻهن لاءِ جيڪي سمجهن. بيشڪ ڦير گهير رات ۽ ڏينهن جي ۾ ۽ جيڪي ڄاڻندڙ قوم لاءِ نشانيون کولي بيان ڪندو آهي. بيشڪ رات ۽ ڏينهن جي ڦير گهير (۾) ۽

خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ

پيدا ڪيو الله آسمانن ۽ زمين ۾ نشانيون آهن ماڻهن لاءِ جيڪي ڊڄن. بيشڪ الله جيڪي آسمانن ۽ زمين ۾ بڻايو تنهن ۾ پرهيزگار قوم لاءِ ضرور نشانيون آهن. بيشڪ

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا

جيڪي نه ٿا اميد رکن اسان جي ملڻ جي ۽ خوش رهيا دنيا جي زندگي سان ۽ آراميا جيڪي اسان جي ملڻ جو آسرو نه ٿا رکن ۽ دنيا جي حياتيءَ سان ريجهي ويا ۽ انهيءَ سان آرامي ٿي رهيا

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ

انهيءَ سان ۽ جيڪي آهي اسان جي آيتن کان غافل آهن. انهن لاءِ جاءِ رهڻ جي باهه آهي ۽ آهي جيڪي اسان جي آيتن کان بي خبر رهيا. آهي جيڪي ڪمائيندا رهيا تنهن سببان

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

سندن ڪر تون جي ڪري. بيشڪ جن ايمان آندو ۽ ڪم ڪيا چڱا انهن جو هنڌ باه آهي. (۸) جن مڃيو ۽ چڱا ڪم ڪيا تن کي سندس پالڻهار يهڊيهم ربههم بايمانهم ۽ تجري من تحتهم الانهر

پهچائيندو انهن کي انهن جو رب سندن ايمان جي ڪري، جتي وهن ٿيون هيٺان انهن جي واهيون سندن ايمان سببان (اهڙن بهشتن ڏانهن) سڌو رستو ڏيکاريندو جن جي هيٺان نعمتن وارن باغن ۾ في جنت النعيم ⑨ دعوهم فيها سبحنك اللهم وتحيتهم

باغن نعمت وارن ۾، دعائون جي اتي هيءَ پاڪ آهي تنهنجي ذات اي الله ۽ ڪيڪار انهن جي نهرون وهنديون آهن. منجهن سندن دعا (هيءَ) آهي ته اي الله! توکي پاڪائي جڳائي ۽ منجهن سندن آجيان

فيها سلم ۽ آخر دعوتهم ان الحمد لله رب العلمين ⑩ اتي سلام، ۽ پڇاڙي انهن جي دعائي هيءَ ته سڀ تعريفون الله لاءِ جو پاليندڙ جمانن جو آهي.

سلام آهي، ۽ سندن دعا جي پڇاڙي هيءَ آهي ته سڀ سارا جهانن جي پالڻهار الله کي جڳائي.

ولو يعجل الله للناس الشر استعجالهم بالخير لقضى اليهم ۽ جيڪڏهن جلد ڏئي ها الله ماڻهن کي برائي انهن جي تڪڙي پلائي گهرڻ وانگر ته پوري ڪئي وڃي ها ۽ جيڪڏهن الله ماڻهن لاءِ مدائي جلد موڪلي ها جهڙو هي پنهنجي چڱائي جلد گهرندا آهن ته سندن (مقرر ٿيل) مدت انهن لاءِ

اجلهم ⑪ فنذر الذين لا يرجون لقاءنا في طغيانهم يعمهون انهن جي مدت، پوءِ ڊرتاڏيون انهن کي جيڪي نه ٿا اميد رکن اسان سان ملڻ جي پنهنجي شرارت ۾ ٽاپا پيا کائين.

پوري ڪئي وڃي ها، پوءِ جيڪي اسان جي ملڻ جي اميد نه رکندا آهن تن کي سندن گمراهي ۾ حيران ڇڏيندا آهيون.

وإذا مس الإنسان الضر دعانا لجنبه أو قاعدا أو قائما ۽ جڏهن پهچي ٿي انسان کي تڪليف ته سڏي ٿو اسان کي پنهنجي پاسي ڀر يا ويٺي يا بيٺي،

۽ جنهن مهل ماڻهو کي ڪو ڏک پهچندو آهي (تنهن مهل) پنهنجي پاسي ڀري يا ويٺي يا بيٺي اسان کي سڏيندو آهي پوءِ جنهن مهل کائڻ سندس

فلما كشفنا عنه ضره مر كأن لم يدعنا إلى ضره مسه ⑫ ط کڏلڪ پوءِ جڏهن تاريون ٿا ان کان سندس مصيبت لنگهي ٿو چٽڪ سڏيو ٿي نه هٽائين اسان کي مصيبت ڏانهن ڇاهتي هئي ان کي، اهڙي طرح ڏک لاهيندا آهيون (تنهن مهل اهڙي ويساري ۾ پئجي) هليو ويندو آهي (جو) چٽڪ کيس جا اوکاڻي پهتي هئي تنهن (جي لاهڻ) لاءِ اسان کي

زين للمسرفين ما كانوا يعملون ⑬ و لقد أهلكنا القرون سينگارو ويو حد تهنڙن لاءِ جيڪي خواهي ڪن ٿا. ۽ يقينن تباه ڪيو سون قومون

سڏيو ٿي نه هٽائين، اهڙي طرح حد کان لنگهندڙ جيڪي ڪندا آهن سو انهن لاءِ سينگارو ويو آهي، ۽ بيشڪ اوهان کان اڳ (گهڻين)

مِنْ قَبْلِكُمْ لَهَا ظَلَمُوا ۚ وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا

توهان کان اڳ جڏهن انهن ظلم ڪيو، حالانڪ آنداهئا انهن وٽ سندن رسولن معجزا ۽ نه هئا

قومن جڏهن ظلم ڪيو تڏهن (کين) هلاڪ ڪيو اٿون ۽ وٽن سندن پيغمبر چئن معجزن سان آيا ۽ اهڙا نه هئا جو

لِيَوْمٍ مِّنْهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْجَرِيمِينَ ۝۱۳ ثُمَّ جَعَلْنَاهُمْ

جوايمان آئين، اهڙي طرح سزا ڏيندا آهيون ڏوهاري قوم کي. پوءِ ڪيوسون اوهان کي

ايمان آئين، اهڙي طرح ڏوهارن قوم کي سزا ڏيندا آهيون. وري کانئن پوءِ

خَلَّفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝۱۴ وَإِذَا

سنياليندڙ زمين ۾ انهن کان پوءِ جيئن ڏسون ته ڪيئن ٿا عمل ڪيو. ۽ جڏهن

ملڪ ۾ اوهان کي سندن جڳهن تي وهاريو سون ته ڏسون ته اوهين ڪهڙي طرح ڪم ڪريو ٿا؟ ۽ جڏهن

تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۚ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا انْتِ

پڙهجن ٿيون انهن تي آيتون اسان جون چٽيون چون ٿا اهي جيڪي نه ٿا اميد رکن اسان جي ملاقات جي ان

اسان جون چٽيون آيتون کين پڙهي ٻڌائين ٿا آهن (تڏهن) جيڪي اسان جي ملڪ جي اميد نه رکندا آهن سي چوندا آهن ته

بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ

قرآن پيو هن کان سواءِ يا بدلايان کي، تون چؤ نه ٿيندو مون کان جو بدلايان انهيءَ کي

هن کان سواءِ ڪو ٻيو قرآن آڻ يا کيس مٽاءِ چئو ته پنهنجي طرفان ان جي مٽائڻ جو مون کي اختيار ڪونهي.

تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنْ اتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ إِنِّي أَخَافُ إِنْ

طرفان پنهنجي، رڳو ٿا تبعداري ڪريان ٿو ان جي جيڪو حڪم آيو مون ڏانهن، بيشڪ آءٌ ڊڄان ٿو، جي

جيڪي مون کي وحي ڪيو ويندو آهي تنهن کان سواءِ (ٻئي ڪنهن جي) تبعداري نه ڪندو آهيان، بيشڪ آءٌ جيڪڏهن پنهنجي پالڻهار جي

عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۵ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ

بي فرماني ڪيم رب جي، عذاب وڏي ڏينهن جي کان. چؤ جيڪڏهن گهري ها الله ته نه پڙهان ها ان کي

نافرماني ڪريان ته وڏي ڏينهن جي عذاب کان ڊڄان ٿو. چئو ته، جيڪڏهن الله گهري ها ته آءٌ ان (قرآن کي اوهان تي) نه پڙهان ها

عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ

توهان تي ۽ نڪي اهو خبر ڏئي ها توهان کي ان جي، پوءِ گذاري اٿم توهان ۾ عمر انهيءَ کان اڳ ۾،

۽ نڪي (الله) ان سان اوهان کي ڄاڻائي ها بيشڪ آءٌ اوهان ۾ هن کان اڳ (سڄي) ڄمار رهيس (تڏهن نه پڙهيم).

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ

چاپوءَ نه ٿا سمجهو؟ پوءِ ڪير وڌيڪ ظالم آهي انهيءَ کان جيڪو ٻڌائي الله تي ڪوڙ يا

پوءِ چو نه ٿا سمجهو؟ پوءِ ان کان وڌيڪ ظالم ڪير آهي جو الله تي ڪوڙو ٺاهي يا

كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝۱۷ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

ڪوڙو ڪري ان جي آيتن کي. يقينن ڪامياب نه ٿيندا ڏوهاري. ۽ پوڄين ٿا الله کي ڇڏي

سندس آيتن کي ڪوڙ ڄاڻي، سچ آهي ته ڏوهاري نه چنندا. ۽ الله کان سواءِ جن کي پوڄيندا آهن سي نڪي کين

مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا

انهن کي جي نه نقصان ڏين انهن کي ۽ نه نفعو ۽ چوڻ ٿا اهي سفارشي آهن اسان جا

ڏک پهچائيندا آهن ۽ نڪي کين سک پهچائيندا آهن ۽ چوندا آهن ته هي الله وٽ اسان جا شفاعت ڪندڙ آهن.

عِنْدَ اللَّهِ ۖ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

الله وٽ، تون چؤ ڇا توهان ٻڌايو ٿا الله کي اها ڳالهه جا اهو نه ٿو ڄاڻي آسمانن ۾ ۽ نڪي

چئو ته، اوهين الله کي اهڙيءَ شيءِ بابت چٽائيندا آهيو ڇا جيڪا شيءِ (هر) نڪي آسمانن ۾ ۽ نڪي زمين ۾ ڄاڻندو آهي؟

فِي الْأَرْضِ ۖ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۸ وَمَا كَانَ النَّاسُ

زمين ۾، اهو پاڪ ذات آهي ۽ مٿاهون آهي ان کان جو شريڪ ٿا ڪن. ۽ نه هئا ماڻهو

اهو پاڪ آهي ۽ جنهن شيءِ کي ساڻس شريڪ ڪندا آهن تنهن کان اهو مٿاهون آهي. ۽ (اصل) ماڻهو

إِلَّا أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ فَاخْتَلَفُوا ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

مگر امت هڪڙي پوءِ جدا جدا ٿيا، ۽ جيڪڏهن نه هجي ها ٻول جو ٿيو آهي تنهنجي رب کان

هڪ ٽوليءَ کان سواءِ نه هئا پوءِ اختلاف ڪيائون، ۽ جيڪڏهن تنهنجي پالڻهار جو حڪم اڳ ٿيل نه هجي ها ته

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۹ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ

تنهنجي وٽي وڃي ها انهن ۾ ان جو جنهن ۾ اهي جهڳڙو ٿا ڪن. ۽ چوڻ ٿا چو نه نازل ڪئي وئي

جنهن (ڳالهه) بابت اختلاف ڪن ٿا تنهن جو سندن وچ ۾ فيصلو پورو ڪيو وڃي ها. ۽ چوندا آهن ته سندن پالڻهار کان مٿس ڪو

عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغِيبُ لِلَّهِ فَأَنْتُمْ رَوَّاجُ إِنِّي مَعَكُمْ

انهيءَ تي ڪانڌاني ان جي رب کان، پوءِ تون چؤ رڳو ڳجهه الله لاءِ آهي پوءِ انتظار ڪريو، آءٌ به توهان سان گڏ

معجزو چو نه ٿا ڏيان آهي؟ چئو ته ڳجهه (جي خبر) الله کان سواءِ ٻئي ڪنهن کي نه آهي، پوءِ انتظار ڪريو آءٌ به اوهان سان گڏ

مَنْ الْمُنْتَظَرِينَ ۝۲۰ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ

انتظار ڪندڙ آهيان. ۽ جڏهن چڪايون ٿا ماڻهن کي رحمت سان سڪ جو مزو) چڪائيندا آهيون

انتظار ڪندڙ آهيان، ۽ جڏهن ماڻهن کي تڪليف پهچڻ کان پوءِ (پنهنجي) ٻاجه (سان سک جو مزو) چڪائيندا آهيون

مَسْتُهُمْ إِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا ۖ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۖ إِنَّ

جاڪين پمٽي هئي ته ان وقت ڪن ٿا حيلو اسان جي آيتن ۾، تون چؤ الله زور ٽڪڙو حيلو ڪندڙ آهي، بيشڪ

(تڏهن) اتي جراتي انهن کي اسان جي آيتن ۾ بدگمانيون (ٿينديون) آهن، چئو ته الله رٿ رٿ ۾ ڏاڍو ٽڪڙو آهي، بيشڪ

رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

اسان جا قاصد لکن ٿا جيڪي توهان جيلا هلايو ٿا. اهو ئي آهي جو گهمائي ٿو توهان کي بر ۽ بحر ۾. جيڪي اوهين بچيون رتون ڪندا آهيو سي اسان جا ملائڪ لکندا آهن. اهو (الله) آهي جيڪو اوهان کي بر ۽ دريائن ۾ گهمائيندو آهي.

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِّ وَجَرْتُمْ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا

آخر جڏهن هوندا آهيو توهان پيڙين ۾، ۽ اهي کڻي هلنديون آهن انهن کي سٺاڪي واءِ سان ۽ خوش ٿيندا آهن ان تي تان جو جڏهن پيڙين ۾ هوندا آهيو، ۽ (اهي) پاڻيڻن سميت سٺاڪن وائن سان هلنديون آهن ۽ انهن سان سرها

جَاءَ تَهَارِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا

ت اچي ويندو آهي انهن تي طوفان ۽ ايندي آهي انهن تي چولي هر طرف کان ۽ اهي ڀائيندا آهن ٿيندا آهن ته اوچتو ڪين اٿائو واءِ پهچندو آهي ۽ ڪين چوڌاري لهر ايندي آهي ۽ ڀائيندا آهن ته بيشڪ (اها)

أَنَّهُمْ أَحِيطَ بِهِمْ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا

ته گهيرو ڪيو ويو آهي انهن تي ته سڏيندا آهن الله کي سچائي رکندڙ تي ان لاءِ دين ۾، جيڪڏهن بچايو تواسان کي ڪين ويڙهي وڃي! (تڏهن) الله جي عبادت ۾ سچائيءَ وارا ٿي ڪيس سڏيندا آهن، (۽ چوندا آهن) ته جيڪڏهن

مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ

هن مان ته ضرور ٿينداسون شڪر گذارن مان. پوءِ جڏهن بچايائين انهن کي ت اوچتو اهي بي فرماني ٿا ڪن هن (مصيبتي) کان اسان کي بچائين ته ضرور شڪراني ڪندڙن مان ٿينداسون! پوءِ جنهن مهل ڪين بچايائين (تنهن)

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ طَيَّا يَهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ لَا تَمْنَعُ

ملڪ ۾ ناحق، اي انسانو! رڳو توهان جي بغاوت توهان جي سرتي آهي نفعو وٺو مهل) اتي جو اتي ملڪ ۾ ناحق شرارت ڪندا آهن، اي انسانو! اوهان جون شرارتون اوهان تي ئي آهن

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا زُتْمَ الْيَنَامِ رَجَعَكُمْ فَنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

حياتي دنيا جو پوءِ اسان ڏانهن اوهان جو موٽڻ آهي پوءِ ٻڌائينداسون توهان کي جيڪي توهان ڪندا هئا. (هن) دنيا جي حياتي جو فائدو (لڌو) وري اوهان جو موٽڻ اسان ڏانهن آهي پوءِ جيڪي ڪندا آهيو تنهن جي اوهان کي سڏ ڏينداسون.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

رڳو مثال دنيا جي حياتي جو ان پاڻيءَ جهڙو آهي جو لاٽوسون آسمان مان پوءِ گڏجي پيا ان سان دنيا جي حياتيءَ جو مثال رڳو انهيءَ پاڻيءَ وانگر آهي جنهن کي آسمان کان وسايوسون پوءِ ساڻس زمين جا

نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ط حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ

سلا زمين جا جن مان ڪاڻن ٿا ماڻهو ۽ جانور، تان جو جڏهن ورتي (اهي) سلا رليا مليا جن مان ماڻهو ۽ ڍور کائيندا آهن، تان جو جنهن مهل زمين

الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْيَنْتُ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا ۝

ڌرتيءَ پنهنجي ساوڪ ۽ سينگار جي ڀڻي ۽ ڀانيو ان جي مالڪن تاهي وس وارا آهن ان تي پنهنجي ساوڙ ورتي ۽ سينگاري ۽ سندس رهڻ وارن ڀانيو ته پاڻ مٿس وس وارا آهن

أَتُهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ

تراجي ويوان تي امر سان جو رات جو يا ڏينهن جو پوءِ ڪيوسون ان کي لاپارو چٽڪ ڪان هڻي (تنهن مهل) اوچتو ان کي رات جو يا ڏينهن جو اسان جو حڪم پهتو پوءِ ان کي لٽيل (ناس) ڪري ڇڏيوسون

بِالْأَمْسِ ط كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۲۳ وَاللَّهُ يَدْعُوًا

ڪالموڪر، اهڙيءَ طرح بيان ٿا ڪريون نشانيون انهن ماڻهن لاءِ جيڪي غور ٿا ڪن. ۽ الله سڏي ٿو چٽڪ ڪالهه ئي نه هئي، اهڙيءَ طرح سمجهندڙ قوم لاءِ نشانيون کولي بيان ڪندا آهيون. ۽ الله

إِلَى دَارِ السَّلَامِ ط وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۲۴ لِلَّذِينَ

سلامتي واري گهر ڏانهن، ۽ هدايت ڪري ٿو جنهن کي گهري رستي سڏي ڏانهن. انهن لاءِ جن سلامتيءَ جي گهر ڏانهن سڏيندو آهي، ۽ جنهن کي وٽيس تنهن کي سڏي وٽ ڏانهن هدايت ڪندو آهي. جن

أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ط وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ط

ڀلائي ڪئي ڀلائي آهي ۽ وڌيڪ، ۽ نه چڙهندي انهن جي منهن تي ڪارڻ ۽ نه خواري، جڳائي ڪئي تن لاءِ (اهڙي) جڳائي بلڪ وڌيڪ آهي، ۽ سندن منهن کي نڪي ڪارنهن ۽ نڪي خواري ويڙهندي.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۝ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۲۵ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ

اهي آهن جنت وارا، اهي ان ۾ سدائين رهندا. ۽ جن ڪمليون بچڙايون اهي بهشتي آهن، اهي منجهس سدائين رهڻ وارا آهن. ۽ جن بچڙائي ڪمائي

جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۝ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ط مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

تبدلو بچڙائي جو اوتروئي آهي ۽ چڙهندي انهن تي خواري، ناهي انهن لاءِ الله کان ڪوئي تن لاءِ ان جهڙي بچڙي سزا آهي ۽ کين خواري ڏيکيندي، انهن کي الله (جي عذاب) کان ڪو

عَاصِمٍ ۝ كَانُوا أَغْشِيَتْ وُجُوهَهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ط

بچائيندڙ، چٽڪ ڍڪايو ويو انهن جي چهرن تي ٽڪرو رات ڪاريءَ جو، بچائيندڙ نه آهي، چٽڪ سندن منهن کي اونداهيءَ رات مان ٽڪرا ڍڪيا ويا آهن.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۝ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۲۶ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ

اهي دوزخ وارا آهن، اهي ان ۾ هميشه رهندا. ۽ جنهن ڏينهن گڏ ڪنداسون انهن سڀني کي پوءِ اهي دوزخي آهن، منجهس سدائين رهڻ وارا آهن، ۽ جنهن ڏينهن انهن مڙني کي گڏ ڪنداسون وري

نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

چوندا سون مشرڪن کي بيهو پنهنجي جاء تي توهان ۽ شريڪ توهان جا، پوءِ جدا ٿي وڃندا سون انهن جي وچ ۾ مشرڪن کي چوندا سون ته اوهين ۽ اوهان جا (الله سان ٺهرايل) شريڪ پنهنجي هنڌ بيهو پوءِ سندن وچ ۾

وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ۖ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

۽ چوندا شريڪ ڪيل انهن جا ته نه توهان اسان جي عبادت ڪندڙ. پوءِ ڪافي آهي الله شاهد جدا ٿي وڃندا سون ۽ سندن شريڪ چوندا ته (اوهين) اسان کي پوڄيندڙ نه هيو، پوءِ اسان جي ۽ اوهان جي وچ ۾

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ۖ هُنَالِكَ تَبْلُوا

اسان جي ۽ توهان جي وچ ۾ يقينن هٿاسون توهان جي بندگي کان بي خبر. اتي آزمائيندو الله شاهد ڪافي آهي ته اسين اوهان جي پوڄا کان ضرور بيخبر هٿاسون. ان هنڌ سڀ ڪنهن ماڻهوءَ

كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ

سڀ ڪو ان کي جيڪي اڳي ڪيو هئائين ۽ رجوع ڪيا ويندا الله پنهنجي مالڪ سچي ڏانهن ۽ وسري ويندو انهن کان جيڪي اڳي موڪليو هوندو سو (اهو) لهندو ۽ پنهنجي سچي ڏئي، الله ڏانهن موٽايا ويندا ۽ جيڪو ٺاهيائون ٿي

مَّا كَانُوا يَفْقَرُونَ ۖ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ

جيڪي ٺاهيندا هئا. تون چؤ ڪير رزق ڏئي ٿو توهان کي آسمان ۽ زمين مان يا ڪير سو کائڻ پلجي ويندو. چؤ ته، اوهان کي آسمان ۽ زمين مان ڪير روزي ڏيندو آهي؟

يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ

مالڪ آهي ڪنن ۽ اکين جو ۽ اڪين جو ۽ ڪير ڪڍي ٿو جيئري کي مئي کان ۽ ڪنن ۽ اکين جو ٻيو ڪير مالڪ آهي ڇا؟ ۽ ڪير جيئري کي مئي مان ڪڍندو آهي ۽ ڪير

يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۖ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ

ڪڍي ٿو مئل کي جيئري مان ۽ ڪير ٺاهي ٿو ڪمن کي، پوءِ جلد چوندا ته الله، پوءِ تون چؤ مئي کي جيئري مان ڪڍندو آهي ۽ ڪير ڪمن کي رٿيندو آهي؟ پوءِ ستت ئي چوندا ته الله! پوءِ چؤ ته

أَفَلَا تَتَّقُونَ ۖ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا

ڇاپوءِ نٿا ڇڏو. پوءِ اهوئي الله رب توهان جو سچو، پوءِ ٺاهي حق کان بعد مگر چوڻ ڊڄندا آهيو؟ پوءِ اهوئي اوهان جو سچو پالڻهار الله آهي، پوءِ سچ کان پوءِ، گمراهي کان سواءِ (ٻيو) ڇا آهي؟

الضَّلَالِ ۖ فَإِنِّي تُصْرِفُونَ ۖ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى

گمراهي، پوءِ ڪيڏانهن ٽاموڙيا ڇڏو. اهڙي طرح ثابت ٿيو. قول تنهنجي رب جو انهن تي گمراهي، پوءِ ڪيڏي ٿيڙيا وڃو ٿا؟ اهڙي طرح تنهنجي پالڻهار جو حڪم انهن بدڪارن تي لازم ٿيو آهي

الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ

جن بي فرمائي ڪئي ته اهي ايمان نه آڻيندا. پڇا ڪر اهي ڪوئي توهان جي شريڪن ۾

جو اهي ايمان نه آڻيندا. چئو ته، اوهان جي معبودن مان ڪو اهي ڇا جيڪو خلق کي نئين

مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ط قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

جيڪو پيدا ڪري خلق کي وري موتائي ان کي، تون چؤ الله پيدا ڪندو اهي خلق کي پوءِ ان کي موتائي ڏيندو اهي

سربڻائي وري کين (مري) موتائي جباري؟ چئو ته الله نئين سر خلق کي بنائي ٿو وري کيس موتائي جباريندو

فَأَنِّي تُوفِّكُون ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ط

سو توهان ڪيڏانهن ٿا اڻٽا وڃو. پڇا ڪر اهي ڪوئي توهان جي شريڪن مان جو رستو ٻڌائي حق ڏانهن،

پوءِ اوهين ڪيڏي جو ڪيڏي ڦيرايو ويندا آهيو؟ چئو ته، اوهان جي معبودن مان ڪو اهي جو حق ڏانهن ڪنهن کي هدايت ڪري؟

قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ط أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ

تون چؤ الله ئي رستو ٻڌائي ٿو حق جو، ڇاپوءِ جيڪو هدايت ڪري حق ڏانهن اهو لائق اهي تابعداري جو

چئو ته، الله حق ڏانهن سڌو رستو ڏيکاريندو اهي، پوءِ جيڪو حق ڏانهن سڌو رستو ڏيکاري سو تابعداري ڪرڻ جو وڌيڪ حقدار اهي

أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَن يُّهْدَىٰ ؕ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

يا اهو جيڪو خود رستو نه ٿو لهي مگر جڏهن دڳ وٺايو وڃي ان کي، پوءِ ڇا ٿيو اهي توهان کي، ڪيئن ٿا فيصلو ڪريو.

يا اهو جيڪو (پاڻ) رستي ڏيکارڻ کان سواءِ رستو نه لهندو هجي؟ پوءِ اوهان کي ڇا ٿيو؟ ڪيئن فيصلو ڪريو ٿا!

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ط إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ط

۽ نه ٿا هلن گهڻا انهن جا مگر اٽڪل تي، يقينن اٽڪل نه ڪفايت ڪندي حقيقت ڪجهه.

۽ انهن مان گهڻا رڳو گمان تي هلندا آهن. بيشڪ گمان سچ جي پورائي ڪجهه به نه ڪندو اهي.

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَن

بيشڪ الله ڄاڻندڙ اهي جيڪو اهي ڪن ٿا. ۽ نه اهي هيءَ قرآن جو

بيشڪ جيڪي ڪندا آهن سو الله ڄاڻندڙ اهي. ۽ هيءَ قرآن

يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

ٺاهيو وڃي الله کان سواءِ پر اهو پرڪا اهي ان کان اڳين ڪتابن جي

الله کان سواءِ ڪنهن جو بڻايل نه اهي پر ڪانئس اڳ جيڪي ڪتاب آهن تن جي تصديق ڪندڙ اهي

وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ

۽ بيان لکيل حڪمن جو ٺاهي ڪوشڪ ان ۾ اهو رب العالمين جي طرفان اهي. ڇا چون ٿا ماڻهو ته اهو

۽ حڪمن کي کولي بيان ڪندڙ اهي منجهس ڪوشڪ نه اهي (نه) جهانن جي پالڻهار کان اهي. يا چوندا آهن ته

چاپوء تون رستوڏيڪاريندين انڌن کي توڙي جو اهي نه ٿا ڏسن. بيشڪ الله نه ٿو ظلم ڪري پر انڌن کي سڌو رستوڏيڪاريندين ڇا؟ جيتوڻيڪ ڏسندا ئي نه هجن، الله ماڻهن تي ڪجهه ئي ظلم نه ڪندو آهي

النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ

ماڻهن تي ڪجهه به پر ماڻهو پنهنجو پاڻ تي ظلم ڪن ٿا. ۽ جنهن ڏينهن گڏ ڪندو انهن کي پر ماڻهو پاڻ تي پاڻ ظلم ڪندا آهن. ۽ جنهن ڏينهن (الله) کين گڏ ڪندو تنهن ڏينهن ڇٽڪ

كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ط قَدْ

ڇٽڪ رهيا ئي نه هئا مگر ڪا گهڙي ڏينهن مان سڃاڻندا پيا هڪٻئي کي، بيشڪ (دنيا ۾) ڏينهن جي هڪ گهڙيءَ کان سواءِ (وڌيڪ) ترسيائي نه هئا، پاڻ ۾ هڪ ٻئي کي سڃاڻندا. بيشڪ

خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّمَا

جيمني ۾ پيا اهي جن ڪوڙو ڪيو الله سان ملاقات کي ۽ نه هئا هدايت وارا. ۽ جيڪڏهن جن الله جي ديدار کي ڪوڙ پانيو تن نقصان پاتو ۽ هدايت وارا نه هئا. ۽ جيڪو انجام ساڻن ڪريون ٿا

نُرَيْنَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ

ڏيکاريون توکي ڪجهه انهيءَ مان جنهنجو وعدو ڪيون ٿا انهن سان يا فوت ڪريون توکي پوءِ اسان ڏانهن ئي موٽڻ آهي انهن جو تنهن منجهان ڪجهه جيڪڏهن توکي ڏيکاريون يا توکي فوت ڪريون ته (هر حال ۾) سندن موٽڻ اسان ڏانهن آهي

ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا

پوءِ الله شاهد آهي ان تي جيڪي ڪن ٿا. ۽ هر قوم لاءِ رسول آهي، پوءِ جڏهن وري جيڪي ڪندا آهن تنهن تي الله شاهد آهي. ۽ سڀ ڪنهن امت لاءِ هڪ پيغمبر آهي، پوءِ جڏهن

جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَ

آيو سندن رسول تفيصلو ٿيندو انهن جي وچ ۾ انصاف سان ۽ اهي نه ظلم ڪيا ويندا. ۽ سندن پيغمبر آيو (تڏهن) سندن وچ ۾ انصاف سان نبيرو ڪيو ويو ۽ انهن تي ظلم نه ڪيو ويو. ۽

يَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ

چئون ٿا ڪڏهن آهي هيءُ واعدو جيڪڏهن آهيو سچا، تون چؤ آءُ ناهيان مالڪ چوندا آهن ته جيڪڏهن آهين سچا آهيو ته اهو انجام ڪڏهن ٿيندو؟ چئو ته، (آءُ) الله جي مرضيءَ

لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ط إِذَا جَاءَ

پنهنجي لاءِ نقصان جو ۽ لکي نفعي جو مگر جيڪي گهري الله، هر قوم لاءِ وقت مقرر آهي جڏهن ايندو کان سواءِ پاڻ کي نه ڪي ڏک ۽ نه ڪي سک پهچائي سگهان ٿو، سڀ ڪنهن امت لاءِ هڪ مدت آهي، جڏهن

أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ

وقت انهن جو پوءِ اهي دير ڪندا ڪا گهڙي نه اڳي ٿيندا، تون چؤ سندس (لهرايل) مدت پهچي ٿي تڏهن هڪ گهڙي نڪي دير ڪندا ۽ نڪي اڳيرو ويندا، چئو ته،

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَآثًا أَوْ نَهَارًا مَا ذَايَسْتَعِجِلُ مِنْهُ

ڏسو جيڪڏهن اچي توهان وٽ عذاب انهيءَ جو راتو واه يا ڏينهن جو ته چاچي تڪڙ ڪندا ان کان مون کي خبر ڏيو ته جيڪڏهن سندس عذاب رات جو يا ڏينهن جو اوهان تي اچي (ته چا ڪري سگهندو) ڏوهاري ان مان چاچي تڪڙ گهرندا آهن؟

الْمُجْرِمُونَ ۵۰ اَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنُكُمْ بِهِ ط أَلَنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ

ڏوهاري. چاوري جڏهن اچي ويندو ته اوهان مڃيندو ان کي، چاهيندو هو ڏانهن توهان. ان جي وري جنهن مهل (اهو) پهچندو (تنهن مهل) ان تي ايمان آڻيندو ڇا؟ (جيئرو ويندو ته) هاڻي (مڃيو) ۽ بيشڪ (اچي) ان کي

تَسْتَعِجِلُونَ ۵۱ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ

تڪڙ ڪندا هئا. پوءِ چيو ويندو ظالمن کي چڪو عذاب هميشه وارو تڪڙو گهرندا هيو. وري ظالمن کي چيو ويندو ته هميشه ڳي وارو عذاب چڪو جيڪي اوهين ڪمائيندا

هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۵۲ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ

رڳو توهان کي اهو بدلو ملندو جو ڪمائيندا هئا. ۽ خبر ڀڄن ٿا توکان ته ڇا سچ آهي اهو؟ هيو تنهن کان سواءِ ٻيو ڪو بدلو اوهان کي نه ڏبو. ۽ توکان خبر پچندا آهن ته اهو (وعدو) سچ آهي؟

قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ ط وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۵۳ وَلَوْ أَنَّ

چؤ هاڻو مون کي قسم آهي پروردگار جو ته اهو سچ آهي ۽ ناهيو اوهين عاجز ڪندڙ. ۽ جيڪڏهن هجي ها جئو ته، هاڻو! مون کي پنهنجي پالڻهار جو قسم آهي ته ضرور سچ آهي. ۽ اوهين ٽڪاڻ وارا نه آهيو.

لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فِتْنَتُ بِهِ ط وَأَسْرُوا

هر انهيءَ شخص کي جنهن ظلم ڪيو جو ڪجهه زمين ۾ آهي ته بدلي ۾ ڏئي ها ان کي، ۽ لڪائيندا ۽ جيڪڏهن سڀ ڪنهن ظلم ڪندڙ شخص کي جيڪي زمين ۾ آهي سو (سڀ) هجي ها ته ضرور پنهنجي عيوض ڏئي ها! ۽

النَّدَامَةُ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ ۵۴ وَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

پڇتاءَ جڏهن ڏسندا عذاب کي، ۽ فيملو ڪيو ويندو انهن جي وچ ۾ انصاف سان ۽ اهي جڏهن عذاب ڏسندا تڏهن اندر (ئي اندر) ۾ لڳي ٿيندا، ۽ سندن وچ ۾ انصاف سان ٺهيو ڪيو ويندو ۽ انهن تي

لَا يُظْلَمُونَ ۵۵ إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط إِلَّا إِنْ

نه ظلم ڪيا ويندا، خبردار! الله جو ئي آهي جيڪي آسمانن ۽ زمين ۾ آهي، خبردار! ظلم نه ڪيو، خبردار! بيشڪ جيڪي آسمانن ۽ زمين ۾ آهي سو الله جو آهي، (پنهنجي عيوض ۾ ڏيئي نه سگهندو) خبردار!

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۵۶ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

وعدو الله جو سچو آهي پر ڪيترائي اهو نه ڄاڻن، اهو ئي جياري ٿو ۽ ماري ٿو الله جو انجام سچو آهي پر انهن مان گهڻا نه ڄاڻندا آهن، اهو جياري ٿو آهي ۽ ماري ٿو آهي

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ

۽ انهيءَ ڏانهن ئي موٽايا ويندو. اي انسانو! بيشڪ آئي توهان وٽ نصيحت توهان جي

۽ اوهين ڏانهن موٽايا ويندو. اي انسانو! اوهان جي پالڻهار کان اوهان وٽ نصيحت ۽ جيڪا (بيماري)

رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

رب کان ۽ شفا دلين جي بيماري لاءِ، ۽ هدايت ۽ رحمت مومنن لاءِ.

سينن ۾ آهي تنهن لاءِ شفا ۽ مومنن لاءِ هدايت ۽ رحمت آئي آهي.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۖ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

چؤ الله جي مهرباني سان ۽ سندس رحمت سان پوءِ ان سان پل تر خوش ٿيڻ، هي بهتر آهي انهيءَ کان

چئو ته، الله جي فضل سان ۽ سندس باجه سان (قرآن نازل ٿيو آهي) پوءِ ان سان خوش ٿيڻ گهرجن، جيڪي گڏ ڪندا آهن

يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَّا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ

جيڪي گڏ ٿا ڪن. چؤ ٻڌايو ته جيڪو نازل ڪيو الله توهان لاءِ رزق پوءِ توهان ڪيو آهي

تنهن کان اهو پڪو آهي. چئو ته، ڪجهه ڏسو ٿا؟ ته الله روزيءَ مان جيڪي اوهان لاءِ لاتو آهي پوءِ منجهانئس اوهان (پاڻ)

مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ۖ قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَ

ان مان ڪو حرام ۽ ڪو حلال، چؤ ڇا الله موڪل ڏني اٿو يا الله تي ڪوڙ ٿا ٺاهيو.

ڪجهه حرام ۽ ڪجهه حلال ڪيو آهي. چئو ته الله اوهان کي موڪل ڏني آهي ڇا يا الله تي ٺاهيندا آهيو؟

مَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ إِنَّ

ڇا آهي خيال انهن جو جيڪي گهڙين ٿا الله تي ڪوڙ ڏينهن قيامت بابت؟ بيشڪ

جيڪي الله تي ڪوڙ ٺاهيندا آهن تن کي قيامت جي ڏينهن ڪهڙو گمان آهي (ته ڪين عذاب نه ڪندو ڇا؟)

اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا

الله مهربان آهي ماڻهن تي پر گهڻا انهن جا نه ٿا شڪر ڪن. ۽ هوندو

بيشڪ الله ماڻهن تي ضرور وڏي فضل ڪرڻ وارو آهي، پر انهن مان گهڻا شڪرانو نه ڪندا آهن. ۽

تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ

آهين تون ڪنهن به حال ۾ ۽ پڙهندو آهين ان ۾ ڪجهه قرآن ۽ جو ڪندا آهيو ڪوئي

ڪنهن به حال ۾ نه هوندو آهين ۽ الله جي طرف کان آيل قرآن مان جيڪي ڪجهه پڙهندو آهين ۽ ڪوبه ڪم اوهين نه ڪندا آهيو

عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ وَمَا يَعْزُبُ

عمل ته اسان هوندا آهيو توهان مٿان حاضر جڏهن توهان ڏال هوندا آهيو ان ۾، نه ٿو گجهو رهي

جڏهن منجهس لڳا رهندا آهيو پر اسين (هر حال ۾) اوهان وٽ حاضر هوندا آهيو، ۽

عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا

تنهنجي رب کان ذري جيترو به نہ کي زمين ۽ نہ کي آسمان ۽ نہ کي تنهنجي پالڻهار کان ذري جيترو به نہ کي زمين ۽ نہ کي آسمان ۽ نہ کي (ڪجهه) ڳجهو رهندو آهي ۽ نہ کي

أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝۶۱ إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ

ننڍو انهيءَ کان ۽ نہ کي وڏو مگر آهي دفتر پڌري ۽ خبردارا بيشڪ دوست ان کان تورو ۽ نہ کي گهڻو، پر (سڀ) پڌري ڪتاب ۾ (لکيل) آهي. خبردارا الله جي بيان کي

اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۶۲ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

الله جا ناهي ڪوڊپ انهن تي ۽ نہ آهي ڏڪارائيندا. جن ايمان آندو ۽ پرهيڙگاري ڪئي اٿن. نه کي پئو آهي ۽ نہ کي غمگين رهندا. جن ايمان آندو ۽ پرهيڙگاري ڪئي اٿن.

كَانُوا يَتَّقُونَ ۝۶۳ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ط لَا

پرهيڙ ڪندا هئا. تن لاءِ خوشخبري آهي دنيا جي حياتي ۾ ۽ آخرت ۾، نه ٿيون تن لاءِ دنيا جي حياتي ۽ آخرت ۾ خوشخبري آهي. الله جي حڪم کي ڪا

تَبْدِيلَ لِكَلِمَةٍ اللَّهِ ط ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۶۴ وَلَا يَحْزَنُكَ

بدلجن ڳالهيون الله جون، اهائي آهي ڪاميابي وڏي. ۽ نہ ڏکائي توکي ڦيرگهير ڪانهي. اهائي وڏي مراد ماڻڻ آهي. ۽ سندن ڪا به ڳالهه توکي نہ ڏکوي.

قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ط هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۵ إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ

ڳالهائڻ انهن جو، بيشڪ غلبو آهي الله جو سارو، اهوي پڌنڌر ڄاڻندڙ آهي. خبردارا جيڪي بيشڪ سمورو غلبو الله جو ئي آهي، اهو پڌنڌر ڄاڻندڙ آهي. خبردارا جيڪي

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ط وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

جيڪو آسمانن ۾ آهي ۽ جو زمين ۾ آهي، ۽ نه ٿا ڪيلجن اهي جيڪي سڏين ٿا آسمانن ۾ آهي ۽ جيڪي زمين ۾ آهي سو يقينن الله جو آهي، ۽ جيڪي الله کان سواءِ ٻين شريڪن جي

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ط إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

الله کان سواءِ شريڪن کي، رڳو اهي پيروي ڪن ٿا وهم جي ۽ رڳو اهي آهن عبادت ڪندا آهن، سي (حقيقت ۾) گمان کان سواءِ ٻئي جي تابعداري نہ ڪندا آهن ۽ اهي رڳو اٽڪل بازي هلندا

يَخْرُصُونَ ۝۶۶ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

ڪوڙ گهڙيندڙ. اهوي آهي جنهن پيدا ڪيو توهان لاءِ رات کي جيئن آرام وٺو ان ۾ ۽ ڏينهن کي آهن. اهو (الله) آهي جنهن اوهان لاءِ رات کي هن ڪري بڻايو ته منجهس آرام ڪريو ۽ ڏينهن کي

مُبْصِرًا ۱۱ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

ڏيکارڻ وارو، بيشڪ انهيءَ ۾ نشانيون آهن ماڻهن لاءِ جي ٻڌن ٿا. چيائون ورتو آهي الله روشن بڻايائين بيشڪ ان ۾ ٻڌندڙ قوم لاءِ نشانيون آهن، ڪافر چون ٿا ته، الله (پنهجي لاءِ) اولاد

وَلَدًا سُبْحَنَهُ ط هُوَ الْغَنِيُّ ط لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط اِنْ

پٽ اهو پاڪ آهي، اهو بي پرواه آهي، ان جو ئي آهي جيڪي آسمانن ۾ آهي ۽ جيڪي زمين ۾ آهي، ناهي ورتو آهي، اهو پاڪ آهي، اهو بي پرواه آهي، جيڪي آسمانن ۾ آهي، ۽ جيڪي زمين ۾ آهي سو ان جو آهي.

عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا ط اتَّقُوا اللَّهَ عَالِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

توهان وٽ ڪو ثبوت انهيءَ جو، چاچئو ٿا الله تي اهو جيڪي نه ٿا ڄاڻو. هن (پٽ جي چوڻ) بابت اوهان وٽ ڪا سند نه آهي، جيڪي نه ڄاڻندا آهيو سو چو الله تي چوندا آهيو؟

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ط

تون چؤ بيشڪ جيڪي ٺاهين ٿا الله تي ڪوڙ نه چٽندا. چئو ته، جيڪي الله تي ڪوڙو ٺاهيندا آهن سي يقينن نه چٽندا.

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِقُهُمُ الْعَذَابَ

سامان اٿن دنيا ۾ ڪجهه آسودو گذران هوندين وري اسان وٽ سندن موٽڻ آهي وري کين انهيءَ سببان سخت عذاب چڪائينداسون دنيا ۾ ڪجهه آسودو گذران هوندين وري اسان وٽ سندن موٽڻ آهي وري کين انهيءَ سببان سخت عذاب چڪائينداسون

الشَّدِيدِ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ مَّا اِذْ قَالَ

سخت هن ڪري جو هئا ڪفر ڪندا. ۽ نوح جو قصو کين پڙهي ٻڌاءِ، جڏهن پنهنجي قوم کي چيائين ته اي جو ڪفر ڪندا آهن، ۽ نوح جو قصو کين پڙهي ٻڌاءِ، جڏهن پنهنجي قوم کي چيائين ته اي

لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِي وَتَذَكَّرِيْ بِآيٰتِ اللَّهِ

پنهنجي قوم کي اي منهنجي قوم جيڪڏهن ڏکيو ٿيو آهي توهان تي منهنجو رهڻ ۽ منهنجو وعظ ڪرڻ الله جي آيتن سان منهنجي قوم! جيڪڏهن منهنجو رهڻ ۽ الله جي آيتن سان منهنجي نصيحت ڏيڻ اوهان تي گهري ٿي آهي

فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَاجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ

پوءِ الله تي ڀروسو ٿو ڪريان پوءِ گڏجو پنهنجي رٿا تي پنهنجي شريڪن سميت پوءِ نه رهي ته الله تي ڀروسو ڪيم پوءِ پنهنجي رٿا ۽ پنهنجن شريڪن جي مدد سان گڏجي صلاح ڪريو پوءِ اوهان جي رٿا

اَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غَمَةً ثُمَّ اقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوْنَ ﴿٦٩﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ

توهان جي رٿت توهان تي لڪل پوءِ ڪري گذرو مون سان ۽ نه ڏرڏيوم، پوءِ جيڪڏهن منهن موڙيو ٿا اوهان کان گهجي نه رهي ته پوءِ مون سان (جو وٺيو سو) ڪري گذرو ۽ مون کي ڏرن ڏيو، پوءِ جيڪڏهن (منهنجي چوڻ کان) ڦريو

فَمَا سَأَلْتَكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتَنِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَأَمَرْتُ أَنْ

تمون نه گهري آهي توهان کان ڪا مزدوري، ناهي منهنجي مزدوري مگر الله تي ۽ مونکي حڪم آهي ته (تو چا ٿيو؟) مون اوهان کان ڪو اجر نه گهريو هو، منهنجو اجر الله کان سواءِ ٻئي تي نه آهي ۽ مون کي حڪم ڪيو ويو آهي ته

أَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَجَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ

آءِ هجان فرمانبردارن مان. پوءِ ڪوڙو ڪيائون انهيءَ کي پوءِ بچايوسون ان کي ۽ جيڪي انهيءَ سان گڏ هئا مسلمانن مان هجان. پوءِ کيس ڪوڙو پايائون پوءِ کيس ۽ جيڪي ٻيڙيءَ ۾ ساڻس هئا تن کي بچايوسون

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

ٻيڙيءَ ۾ ۽ ڪيوسون انهن کي جاءِ نشين ۽ ٻوڙيوسون انهن کي جن ڪوڙو ڪيو اسان جي آيتن کي، ۽ کين انهن (ڪافرن) جو جانشين ڪيوسون، ۽ جن اسان جي آيتن کي ڪوڙو پانيو تن کي ٻوڙيوسون،

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ

پوءِ ڏس ڪيئن ٿيو انجام ڏيڃاريون جو. پوءِ موڪلياسون ان کان بعد پوءِ ڏس ته جن کي ڏيڃاريو ويو هو تن جي پڇاڙي ڪهڙي طرح ٿي. وري ان (نوح) کان پوءِ (گهڻا) پيغمبر سندن

رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا

ڪيترارسل سندن قوم ڏانهن پوءِ آندائون انهن وٽ چٽا دليل پوءِ نه هئا جوابمان آئين ان تي قوم ڏانهن موڪلياسون پوءِ وٽن پڌرن معجزن سان آيا پوءِ اهڙا نه هئا جو جنهن شيءِ کي پهريائين

كَذَّبُوا بِهَا مِنْ قَبْلُ ط كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٤٤﴾

ڪوڙو ڪيائون جنهن کي اڳ ۾، اهڙي طرح مھر هڻندا آهيون دين چڙواڳن جي تي. ڪوڙ پانيو هڻائون تنهن تي ايمان آئين، اهڙيءَ طرح حد کان لنگهندڙن جي دين تي مھر هڻندا آهيون.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

پوءِ موڪليوسون انهن کان بعد موسيٰ ۽ هارون کي فرعون ۽ سندس سردارن ڏانهن وري کانئن پوءِ موسيٰ ۽ هارون کي فرعون ۽ سندس سردارن ڏانهن پنهنجن

بَايِتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٤٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ

پنهنجي آيتن سان پوءِ وڌائي ڪيائون ۽ هئا ماڻهو ڏوهاري، پوءِ جڏهن آيو انهن وٽ حق معجزن سميت موڪليوسون پوءِ وڌائي ڪيائون ۽ ڏوهارڻ قوم هئي، پوءِ جنهن مهل وٽن اسان وٽان سڄي

مَنْ عِنْدَنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٦﴾ قَالَ مُوسَىٰ اتَّقُوا اللَّهَ

اسان جي طرفان چيائون هيءُ ته جادو پڌرو آهي، چيو موسيٰ چاتوهان چئو ٿا ڳالهه آئي (تڏهن) چيائون ته بيشڪ هيءُ پڌرو جادو آهي، موسيٰ چيو ته جڏهن اوهان وٽ حق آيو تڏهن

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ ط اِسْحَرُ هَذَا ط وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا

حق کي جڏهن آيو توهان وٽ چاهو جادو آهي؟ ۽ ناڪام ٿيندا آهن جادوگر، چيائون
ان لاءِ جو چوندا آهيو (تہ جادو آهي؟) هيءُ جادو آهي ڇا؟ حالانڪ جادوگر ڪامياب نہ ٿيندا آهن. چيائون

اجْتَنَّا لِنُلْقِيَ نَاعِمًا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اَبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ

چاتون آيو آهين اسان وٽ جيئن ڦيرين اسان کي ان کان لڌوسون جنهن تي پنهنجن ابن ڏاڏن کي ۽ ٿئي توهان پنهي جي وڌيڪ
تہ، اسان وٽ هن لاءِ آيو آهين ڇا تہ جنهن (ريت) تي اسان پنهنجا پيءُ ڏاڏا ڏنا تنهن کان اسان کي ڦيرائين ۽ ملڪ ۾ اوهان (پنهي) لاءِ

فِي الْاَرْضِ ط وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ اُتُونِي

ملڪ ۾، ۽ نہ آهيو اسين توهان پنهي کي مڃيندڙ. ۽ چيو فرعون پيش ڪريو مون وٽ
وڌيڪ هجي؟ ۽ اسين اوهان پنهي کي مڃڻ وارا نہ آهيون. ۽ فرعون چيو تہ، سڀئي هوشيار جادوگر

بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسٰى اَلْقُوا

هر جادوگر ڄاڻوگر کي. پوءِ جڏهن آيا جادوگر چيو انهن کي موسيٰ اڇلايو
مون وٽ آڻيو. پوءِ جنهن مهل جادوگر آيا (تنهن مهل) موسيٰ انهن کي چيو تہ جيڪي اڇلائڻو اٿو

مَا اَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٥٠﴾ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُّوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهٖ

جيڪي توهان اڇليندڙ آهيو. پوءِ جڏهن اڇلايائون چيو موسيٰ جيڪي آندو اٿو سو
سو اوهين اڇليو. پوءِ جنهن مهل اڇليائون (تنهن مهل) موسيٰ چيو تہ، جيڪي آندو اٿو سو جادو آهي.

السَّحَرُ ط اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٥١﴾

جادو آهي، الله اجهور ڏکندوان کي، بيشڪ الله نہ ٿوسنواري گم شيرين جو.
الله ان کي سگهوئي باطل ڪندو، ڇو تہ الله فسادين جو ڪم نہ ٺاهيندو آهي.

وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٢﴾ فَمَا اَمْنٌ لِّمُوسٰى

۽ ثابت ڪندو الله سچ کي پنهنجي حڪمران توڻي جو ناپسندڪن ڏوهاري. پوءِ نہ ايمان آندو موسيٰ تي
۽ الله حق کي پنهنجي حڪمران سان ثابت ڪندو آهي جيتوڻيڪ ڏوهاري بچان پائين. پوءِ موسيٰ تي

اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُمْ

مگر ڪن جوانن ان جي قوم مان خوف هوندي بہ فرعون ۽ وڏن پنهنجن کان
سندس قوم مان هڪ ٽوليءَ کان سواءِ، فرعون ۽ سندس سردارن کان ڊڄڻ جي ڪري تہ،

اَنْ يَّفْقِدَتْهُمْ ط وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ ج وَاِنَّهٗ

تہ متان اڏاڪي انهن کي، ۽ بيشڪ فرعون سرڪشي ڪندڙ هئو ملڪ ۾، ۽ اهو هئو
متان کين اڏائين (ڪنهن) ايمان نہ آندو، ۽ بيشڪ فرعون (ان) ملڪ ۾ هليو هو، ۽ اهو ضرور حد کان

لِمَنِ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمُ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ

حد کان لنگهندڙ. ۽ چيو موسي اي منهنجي قوم جيڪڏهن توهان ايمان آندو آهي الله تي لنگهندڙن مان هو. ۽ موسي چيو ته، اي منهنجي قوما جيڪڏهن اوهان الله تي ايمان آندو آهي ته

فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

تانهيءَ تي ئي ڀروسو ڪريو جيڪڏهن مسلمان آهيو. پوءِ چيائون اسان الله تي ڀروسو ڪيو آهي، جي مسلمان آهيو ته مٿس ڀروسو ڪريو. پوءِ چيائون ته الله تي ڀروسو ڪيسون، اي اسان جا

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ

اي اسان جارب نه ڪر اسان کي آزمائش قوم ظالمن لاءِ. ۽ بچاءِ اسان کي پنهنجي رحمت سان پالڻهار! اسان کي ظالمن جي قوم جي پرڪ نه ڪر. ۽ ڪافرن جي قوم کان پنهنجي باجهه سان

مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّأَا

هن ڪافر قوم کان. ۽ وحي موڪليو سون موسي ۽ سندس ڀاءُ ڏانهن ته ٺاهيو اسان کي بچاءِ! ۽ موسي ۽ سندس ڀاءُ ڏانهن وحي ڪيسون ته اوهين پنهنجي قوم لاءِ

لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ط

پنهنجي قومن لاءِ مصر ۾ گهر ۽ ڪريو پنهنجا گهر قبلي تي ۽ قائم ڪريو نماز مصر ۾ گهر بڻايو ۽ (انهن) پنهنجن گهرن کي قبلي جي سامهون ڪريو ۽ نماز پڙهو.

وَبَشِّرِ الْبُؤْسِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ

۽ خوشخبري ڏج ايمان وارن کي. ۽ چيو موسي اي رب اسان جا تو ڏنو آهي فرعون ۽ مومنن کي خوشخبري ڏي. ۽ موسي چيو ته، اي اسان جا پالڻهار! تو فرعون ۽ سندس سردارن کي

مَلَآءَ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا

سندس سردارن کي سينگار ۽ مال دنيا جي حياتيءَ ۾. اي رب اسان جا هن لاءِ ته گمراه ڪن سينگار (گهڻو) مال دنيا جي حياتيءَ ۾ (هن لاءِ) ڏنو آهي ته اي اسان جا پالڻهار! تنهنجي واٽ کان ماڻهن کي

عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

تنهنجي راهه کان، اي رب اسان جا ميساري ڇڏ انهن جا مال ۽ سخت ڪر دليون انهن جون پلائين! اي اسان جا پالڻهار! سندن مال کي ناس ڪر ۽ سندن دليون تي مهر هڻ

فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ

ته ايمان آڻين جيسين ڏسن عذاب دردناڪ. فرمايائين قبول ڪئي وئي جو جيستائين ڏکوئيندڙ عذاب (نه) ڏسن تيستائين ايمان نه آڻين! الله چيو ته، بيشڪ اوهان (پنهي) جي دعا

دَعَا تَوْهَانًا بَنِي إِسْرَءِيلَ فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۸۹

دعا توهان بنهي جي پوء مضبوط ٿي بيهو ۽ نه هلو انهن جي طريقي تي جيڪي نه ڄاڻندا آهن تن جي طريقي جي تابعداري نه ڪريو. قبول ڪئي ويئي پوء ٻئي مضبوط ٿي بيهو ۽ جيڪي نه ڄاڻندا آهن تن جي طريقي جي تابعداري نه ڪريو.

وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ

۽ پار ڪيوسون بني اسرائيل کي درياءَ کان پوءِ پليان پيو انهن جي فرعون ۽ ان جو لشڪر ۽ بني اسرائيلن کي سمنڊ کان پار ڪيوسون پوءِ فرعون ۽ سندس لشڪر ظلم ۽ سرڪشي ڪرڻ

بَغِيًّا وَعَدُوا طَحْتِي إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۹۰ قَالَ أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ

ظلم ۽ زيادتي ڪرڻ لاءِ، نيٺ جڏهن ورتوان کي ٻڌڻ چيائين مون ايمان آندو ته ناهي ڪوئي عبادت جي لائق لاءِ سندن پليان پيا، حتاڪ (فرعون لشڪر سوڌو) ٻڌڻ لڳو (تڏهن فرعون) چيو ته، ايمان آندو، (سج آهي) ته

إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۹۰

مگر اهوئي جنهن تي ايمان آندو بني اسرائيل ۽ آءٌ آهيان مڃيندڙن مان. جنهن تي بني اسرائيلن ايمان آندو آهي تنهن کان سواءِ ڪوئي عبادت جو لائق نه آهي ۽ آءٌ مسلمانن منجهان آهيان.

أَلَنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۹۱ فَالْيَوْمَ

چاهيندڙا هوڏانهن ٻي فرمائي ڪئي تو اڳ ۾ ۽ هئين تون فساد ڪندڙن مان. پوءِ اڄ (جيرو ويس ته) هاڻي (تو ايمان آئين؟) ۽ بيشڪ اڳ تو نافرماني ڪئي ۽ فسادين مان هئين. پوءِ اڄ

نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً ط وَإِنَّ كَثِيرًا

ٻچايون ٿا توکي تنهنجي بدن سان جيئن هجين تون پنهنجي پويين لاءِ نشاني، بيشڪ گهڻا ترڪي تنهنجي لاشي سوڌو هن لاءِ بچائينداسون (۽ ٻيتر تي اچينداسون) ته جيڪي توکان پوءِ اچن تن لاءِ نشاني هجين، ۽ ماڻهن مان

مِّنَ النَّاسِ عَنِ آيَتِنَا لَغَفُلُونَ ۹۲ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

ماڻهو اسان جي نشانين کان ٻي خبر آهن، ۽ رهايو سون بني اسرائيل کي گهڻا اسان جي نشانين کان ضرور بيخبر آهن، ۽ بيشڪ بني اسرائيلن کي چڱي هنڌ رهڻ جي جاءِ ڏني سون

مَبَوَّأٍ صَدَقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۹۳ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمْ

سٺين جاين تي ۽ ڪارايون سون انهن کي سليون شيون، پوءِ نه اختلاف ڪيائون تان جو آيو انهن وٽ ۽ کين سٺين مان رزقي ڏني سون، پوءِ (اڻڄاڻين) اختلاف نه ڪيائون جيستائين وٽن علم (يعني قرآن نه) آيو،

الْعِلْمُ ط إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا

علم، بيشڪ رب تنهنجو فيصلو ڪندو انهن جي وچ ۾ قيامت ڏينهن جنهن ۾ اهي بيشڪ تنهنجو پالڻهار جنهن ڳالهه بابت جهڳڙو ڪندا آهن تنهن جو قيامت ڏينهن سندن وچ ۾ فيصلو ڪندو.

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ

اختلاف ڪندا هئا. پوءِ جيڪڏهن تون آهين شڪ ۾ ان کان جيڪي نازل ڪيا ويا آهن ته پڇا ڪر
پوءِ جيڪي تو ڏانهن نازل ڪيا ويا آهن تنهن کان جيڪڏهن شڪ ۾ آهين ته

الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۖ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ

انهن کان جي پڙهن ٿا ڪتاب توکان اڳ ۾ يقينن آيو تون حق جيڪي توکان اڳ ڪتاب پڙهندا آهن تن کان پڇا بيشڪ تنهنجي پالڻهار کان تو ڏانهن حق آيو آهي

مَنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ

تنهنجي رب کان پوءِ هرگز نه ٿي شڪ ڪندڙن مان. ۽ هرگز نه ٿي انهن مان جن پوءِ تون شڪ ڪندڙن مان نه هج. ۽ نڪي تون انهن مان هج جن

كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ

ڪوڙو ڪيو الله جي ڳالهين کي پوءِ ٿيندين نقصان وارن مان. بيشڪ اهي ثابت ٿيو الله جي آيتن کي ڪوڙ چاتو نه ته تون خساري وارن مان ٿيندين. بيشڪ جن تي تنهنجي

عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ

جن تي ٻول تنهنجي رب جو ايمان نه آڻيندا. توهنجو اچي انهن وٽ هر نشاني پالڻهار (جي عذاب) جو حڪم لازم ٿي چڪو آهي سي ايمان نه آڻيندا. جيتوڻيڪ وٽن سڀ دليل آهن.

حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ فَلَوْ لَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ

جيستائين ڏسن عذاب دردناڪ. پوءِ ڪونه هو اهڙو ڪوڳوٺ جو ايمان آڻي جيستائين ڪو ڏکيو عذاب ڏسن. يونس جي قوم کان سواءِ ڪن ڳوٺن (وارن عذاب ٿيڻ وقت) چو نه ايمان آندو؟

فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ط لَهَا أَمْنٌ وَكُشِفْنَا عَنْهُمْ

تفائيد وڌي ان کي ايمان جو سواءِ قوم يونس جي جڏهن انهن ايمان آندو ته لاهي ڇڏيوسون انهن تان ته سندن ايمان کين فائدو ڏئي ها. جنهن مهل (يونس جي قوم) ايمان آندو (تنهن مهل) خوريءَ وارو

عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

عذاب ڏلت جو دنيا جي حياتيءَ ۾ ۽ نفعو ڏنو سون انهن کي ڪجهه وقت لاءِ. عذاب دنيا جي حياتيءَ ۾ کانئن لائوسون ۽ ڪين (ڪجهه) وقت تائين فائدو ڏنو سون.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا ط أَفَأَنْتَ

۽ جيڪڏهن گهري ها ته منجورب ت ايمان آڻين ها جيڪي ملڪ ۾ آهن سڀئي گڏجي، ڇا پوءِ تون ۽ جيڪڏهن تنهنجو پالڻهار گهري ها ته جيڪي زمين ۾ آهن سي سڀئي ضرور ايمان آڻين ها. پوءِ تون

تَكَرَّهُ النَّاسُ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۹۹ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ

زور ڪندين ماڻهن کي ته ٿين مسلمان؟ ۽ ناهي ڪنهن نفس لاءِ جو
ماڻهن کي زور ڪندين ڇا ته مومن ٿين؟ ڪنهن به شخص کي الله جي گهر

تَوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ط وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

ايمان آڻي سواءِ حڪم الله جي، ۽ ڌري ٿو ٻڙاڻي انهن تي جيڪي
کان سواءِ مومن ٿين جو اختيار ئي نه آهي، ۽ جيڪي نه ڄاڻندا آهن تن تي (ڪفر جي) پليتي رکندو آهي.

لَا يَعْقِلُونَ ۱۰۰ قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَمَا

نه ٿا سمجهن. ڇو ڏسو ڇا آهي آسمانن ۽ زمين ۾، ۽ نه
ڇو ته نهاريو ته آسمانن ۽ زمين ۾ ڪهڙيون (سندس قدرتون) آهن؟ ۽

تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰۱ فَهَلْ

ٿيون فائدو ڏين نشانيون ۽ ڊيڄاريندڙ ان قوم کي جيڪي نه ٿا ايمان آڻين. پوءِ نه ٿا
نه مڃيندڙن قوم کي نشانيون ۽ ڊيڄاريندڙ فائدو نه ڏيندا آهن. پوءِ

يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ط قُلْ

انتظار ڪن مگر انهن جي ڏينهن جهڙو جيڪي گذري ويا انهن کان اڳ ۾، تون ڇو
انهن جهڙين مصيبتن کان سواءِ انتظار نه ڪندا آهن جيڪي کانئن اڳ گذري ويون (ڪين) ڇو

فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۱۰۲ ثُمَّ نُنْجِي رَسُولَنَا

انتظار ڪريو آءٌ به توهان سان گڏ انتظار ڪندڙ آهيان. پوءِ بچائينداسون پنهنجن رسولن کي
ته انتظار ڪريو آءٌ به توهان سان گڏ انتظار ڪندڙن مان آهيان. وري اسين بچينداسون ۽ جن

وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ ۷ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۱۰۳ قُلْ يَا أَيُّهَا

۽ جن ايمان آندو اهڙي طرح، حق آهي اسان تي جو بچايون ايمان وارن کي. ڇو اي
ايمان آندو تن کي بچائيندا آهيون، اهڙي طرح اسان تي حق آهي ته مومنن کي بچايون. ڇو ته، اي انسانو!

النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ

انسانو! جيڪڏهن آهيو اوهان شڪ ۾ منهنجي دين کان پوءِ آءٌ نه ٿو عبادت ڪريان جن جي
جيڪڏهن منهنجي دين کان شڪ ۾ آهيو ته (هڏو) الله کان سواءِ جن کي

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم ۷

توهان عبادت ٿا ڪريو الله کان سواءِ پر آءٌ عبادت ڪريان ٿو الله جي جيڪو ماري ٿو توهان کي،
پر ڇيندا آهيو تن کي نه پوڄيندس پر ان الله کي پوڄيندس جيڪو اوهان کي ماري ٿو آهي.

وَأُمرتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ (۱۰۴) وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ

۽ مونڪي حڪم ٿيو آهي ته هجان ايمان وارن مان. ۽ هي ته سڌو ڪرتون پنهنجو منهن

۽ مون کي حڪم ڪيو ويو آهي ته مومنن مان هجان. ۽ (هيءُ) ته پنهنجي مهاڙ کي دين لاءِ

لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ (۱۰۵) وَلَا تَدْعُ

دين ڏانهن هڪ طرفوئي، ۽ هرگز نه ٿي ۽ شرڪ ڪندڙن مان. ۽ نه ڀڪار

هڪ طرفو ٿي سڌو ڪر ۽ مشرڪن مان نه هج ۽ الله کان سواءِ انهي جي عبادت نه ڪر جيڪو توکي

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا

الله کان سواءِ ان کي جو نه ٿو فائدو ڏئي توکي ۽ نڪي نقصان، پوءِ جيڪڏهن ڪيئي ته تون ان وقت

نڪي سڪ پهچائي ۽ نڪي ڏک پهچائي، پوءِ جيڪڏهن (ائين) ڪندين ته انهيءَ مهل تون ظالمن مان ٿيندين.

مِّنَ الظَّالِمِينَ ۝ (۱۰۶) وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ

گنہگارن مان آهين. ۽ جيڪڏهن رسائي توکي الله ڪو نقصان نه آهي ڪوئي تاريندڙ ان کي سواءِ انهيءَ جي، ۽ جيڪڏهن

۽ جيڪڏهن الله توکي ڪو ڏک پهچائي ته ان کان سواءِ ڪو ان جي لاهڻ وارو ڪونهي، ۽ جيڪڏهن تولا ڀلائي

يُرِدُّكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ مِنْ عِبَادِهِ ۚ

گهري تولا ۽ چڱائي نه آهي ڪوئي هٽائيندڙ ان جي فضل کي، پهچائي ٿو اها جنهن کي گهري پنهنجي ٻانهن مان،

گهري ته سندس فضل ڪو هٽائڻ وارو نه آهي. پنهنجن ٻانهن مان جنهن کي وڻيس تنهن کي ڀلائي پهچائيندو آهي.

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ (۱۰۷) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ

۽ اهو بخشگار مهربان آهي. چؤ، اي انسانو! يقينن آيو توهان وٽ حق

۽ اهو بخشگار مهربان آهي. چٿو، اي انسانو! بيشڪ اوهان وٽ اوهان جي پالڻهار کان حق آيو آهي.

مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ

توهان جي پالڻهار کان، پوءِ جيڪو هدايت وارو ٿيو ته اهو رڳو هدايت لهي ٿو پاڻ لاءِ، ۽ جيڪو گمراه ٿيو

پوءِ جيڪو هدايت وارو ٿيو سو پاڻ لاءِ هدايت ٿو لهي، ۽ جيڪو ڦٽو

فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝ (۱۰۸) وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ

پوءِ اهو رڳو گمراه ٿئي ٿو پاڻ لاءِ، ۽ ناهيان آءُ اوهان جو ذميوار. ۽ هل ان تي جيڪو وحي ٿئي ٿو

تنهن تي گمراهيءَ هجڻ کان سواءِ (ٻيو ڪجهه) نه آهي، ۽ آءُ اوهان جو ذميوار نه آهيان. ۽ جيڪي توهانن وحي ڪيو وڃي ٿو تنهن جي

إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝ (۱۰۹)

توڏانهن. ۽ صبر ڪر جيستائين فيصلو ڪري الله، ۽ اهو سڀ کان ڀلو فيصلو ڪندڙ آهي.

تابعداري ڪر ۽ (ايستائين) صبر ڪر جيستائين الله نبيرو ڪري، ۽ اهو چڱو فيصلو ڪندڙ آهي.

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ ﴿١٣﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١٠﴾

شروع الله باجهاري مهربان جي نالي سان.

الله باجهاري مهربان جي نالي سان (شروع)

الرَّافِقُ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١

الر. ڪتاب آهي جو مضبوط ٿيل آهي آيتون ان جون پوءِ ڪولي ٻڌايل آهن طرفان حڪمت واري خبردار جي. (هي) ڪتاب آهي جنهن جون آيتون محڪم آهن. وري حڪمت واري داناءُ الله وٽان ڪولي بيان ڪيل آهن.

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ط إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝٢ وَأَنَّ

تو نه عبادت ڪريو مگر الله جي، بيشڪ آءٌ توهان لاءِ ان جي طرفان ڊيچاريندڙ ۽ خوشخبري ڏيندڙ آهيان. ۽ هي ته الله کان سواءِ ٻئي ڪنهن جي عبادت نه ڪريو. آءٌ سندس طرف کان اوهان کي ڊيچاريندڙ ۽ خوشخبري ڏيندڙ آهيان.

أَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يَتَّبِعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا

تو بخشايو پنهنجي رب کان پوءِ موٽو انهيءَ ڏانهن ته پڇماڻي توهان کي فائدو سٺو ۽ ته پنهنجي پاڻهار کان بخشش گهرو وري ڏانهس (توبه ڪري) موٽو ته ٺهرايل مدت تائين اوهان کي

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ط وَإِنْ

ڪنهن وقت مقرر تائين ۽ ڏئي هر ڀلائي واري کي سندس ڀلائي، ۽ جيڪڏهن جڳي نفعي سان فائدو ڏئي ۽ سڀ ڪنهن ڀلائيءَ واري کي سندس ڀلائي (جو عيوض ڏئي). ۽ جيڪڏهن

تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ۝٣ إِلَى اللَّهِ

توهان ڦري ويندؤ ته آءٌ اوهان تي وڏي ڏينهن جي عذاب (پهچڻ) کان ڊڄان ٿو. الله ڏانهن اوهان جو اوهين ڦرندو ته آءٌ اوهان تي وڏي ڏينهن جي عذاب (پهچڻ) کان ڊڄان ٿو. الله ڏانهن اوهان جو

مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٤ إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ

موٽڻ آهي توهان جو، ۽ اهو هر شيءِ تي قادر آهي. خبردار! اهي موٽين ٿا موٽڻ آهي، ۽ اهو سڀ ڪنهن شيءِ تي وس وارو آهي. خبردار! اهي پنهنجن سينن کي هن لاءِ وٺيندا آهن

صُدُّوهُمْ لِيَسْتَخَفُّوا مِنْهُ ط إِلَّا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ ۝٥

پنهنجي سينن کي ڇيڻ لکن ان کان، خبردار ڇڏهن اهي ويڙهن ٿا. ڪپڙا پنهنجا، نه کائڻس لکن، خبردار جنهن دم (اهي) پنهنجا ڪپڙا ڍڪيندا آهن (تنهن دم به) جيڪي

يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٥

تاهو ڄاڻي ٿو جيڪي لڪائن ٿا ۽ جيڪي ظاهر ڪن ٿا، بيشڪ اهو ڄاڻندڙ آهي راز سينن جي کي. لڪائيندا آهن ۽ جيڪي ظاهر ڪندا آهن (سو الله) ڄاڻندو آهي بيشڪ اهو سينن وارو (پيد) ڄاڻندڙ آهي.

